

OZVĚNY SMIDARSKA PROSINEC 2002 Kč 5,- 27

Z obsahu čísla: Informace OÚ X Dopisy čtenářů X Z.Slavík - Legionáři mající vztah ke Smidarům X SDH Smidary a ZO ČSCH Smidary - zpráva o činnosti X Ze školních lavic X Historické okénko - rok 1953 X Konec roku v mateřské škole X Matrika X Křížovka

SLOVO STAROSTY

Vážení občané,

je krátce po volbách do zastupitelstva obce a těsně před Vánočními svátky a Novým rokem 2003. V současné době dochází k sestavování rozpočtu na příští rok a v souvislosti s tím i k výběru akcí, které budou prioritou v činnosti obce na příští období. Z důvodu omezeného množství finančních prostředků nebudu zatím jednotlivé akce jmenovat, jenom snad rekonstrukci školní jídelny, kde hrozí uzavření, a tato akce si vyžádá více jak milion korun. Dále v příštím roce začne výstavba Domu s pečovatelskou službou v Loučné Hoře, na který nám byla poskytnuta dotace z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení ve výši 9.800.000,-Kč. O ostatních akcích, které povedou ke zlepšení vzhledu a životního prostředí obcí budete informováni po schválení rozpočtu na příští rok, nejpozději do konce ledna 2003. Chtěl bych Vám touto cestou popřát hezké prožití svátků vánočních, hodně zdraví a pracovních úspěchů v roce 2003.

Jaroslav Tauchman
starosta obce

Podle zákona č.257/2001 Sb., o knihovnách a podmínkách provozování veřejných knihovnických a informačních služeb (knihovní zákon) se stává Obec Smidary od 1.1.2003 provozovatelem Střediskové knihovny ve Smidarech. Jako organizační složka obce bude nadále poskytovat veřejné knihovnické a informační služby, při zachování rovných podmínek pro všechny občany. Knihovnice bude zaměstnancem obecního úřadu. Hospodaření knihovny bude součástí hospodaření obce - částka na činnost knihovny bude stanovována v rámci rozpočtu obce. Provoz knihovny se řídí Knihovním řádem Střediskové knihovny ve Smidarech a uživatelé jsou povinni se jím řídit. Knihovna je oprávněna požadovat úhradu vynaložených nákladů na registraci uživatelů, na připojení na Internet a poštovních nákladů spojených s meziknihovní výpůjční službou dle ceníku služeb.

Red.

Podle § 14 odst.2 zák.č.564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, zák.č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů a zák.č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů se stává od 1.1.2003 Základní škola, Smidary, okres Hradec Králové příspěvkovou organizací. Zřizovatelem se stává Obec Smidary. Součástí organizace: Základní škola, školní družina, jídelna ZŠ, mateřská škola a jídelna mateřské školy, kdy mateřská škola s jídelnou budou odloučená pracoviště. Ředitelem příspěvkové organizace bude pan Miroslav Drofa. Na základě vyhodnocení výběrového řízení byla přijata na místo účetní - hospodářky ZŠ Smidary paní Ivana Mrzenová ze Smidar. Organizace bude hospodařit s peněžními prostředky získanými vlastní činností a s peněžními prostředky přijatými z rozpočtu zřizovatele a ze státního rozpočtu.

Výstavba chodníku na náměstí ve Smidarech - 1.etapa /květen-říjen/ přišla na 169.900,-Kč.

Na pomoc občanům postižených povodní v srpnu tohoto roku byla vybrána od smidarských občanů a od občanů přidružených obcí částka 103.680,-Kč. K této částce přidala Obec Smidary 47.000,-Kč. Celková finanční hotovost byla zaslána na účet Obecního úřadu Metly /jižní Čechy/.

Pan JUDr.Ivan Javůrek, rodák ze Smidar, odkázal ve své závěti Obci Smidary částku 200.000,-Kč s podmínkou, že se tato finanční částka použije na opravu místního hřbitova. Bude tedy dokončena oprava hřbitovní zdi, oprava márnice a na desce rodinné hrobky, kde je pan Javůrek pochován, bude připsáno jeho jméno a iniciály.

Český rybářský svaz Vysoké Veselí oznamuje občanům, že dne 22.12. bude prodávat ryby od 9,30 - 12,30 hod. u obchodního domu ve Smidarech.

Technické služby Nový Bydžov oznamují občanům, že svoz popelnic během svátků bude proveden v obvyklých termínech beze změn.

Restaurace SOKOLOVNA SMIDARY přijímá do 27.12.2002 objednávky na SILVESTRA. Hudba zajištěna. Cena místenky 280,-Kč.

Zastupitelstvo Obce Smidary

1. Tauchman Jaroslav
2. Rajmová Marie
3. Vobořil Jiří
4. Rohlíčková Olga
5. Gracík Josef
6. Rychterová Marie
7. Dítě Josef
8. Svoboda Josef
9. Horák Vladimír
10. Hořejšek Ladislav
11. Šedivá Jana
12. Berný Zdeněk
13. Draštíková Dana
14. Svoboda Miroslav
15. Lošan Pavel

Rada Obce Smidary

1. Tauchman Jaroslav
2. Rajmová Marie
3. Gracík Josef
4. Vobořil Jiří
5. Rohlíčková Olga

Finanční výbor:

předseda: Rohlíčková Olga

členové: Rychterová Marie
Berný Zdeněk

Kontrolní výbor:

předseda: Hořejšek Ladislav

členové: Šedivá Jana
Vobořil Jiří

Tradiční výlov rybníka

Dne 16. 11. 02 provedlo Rybařské sdružení ve Smidarech za pomoci zaměstnanců Obecního úřadu výlov rybníka, tzv. "Šefaraku". Účast místních rybářů, mladých dobrovolníků i rybářů z blízkého okolí - především z Vysokého Veselí a Hlušic, byla hojná. Samotný výlov byl zahájen v brzkých ranních hodinách zatahem obrovských sítí po celé ploše rybníka. Po hodinové namáhavé práci ve vodě a blátě, rybáři a dobrovolníci na hrazi úspěšně dostali všechny ryby do sítě. Odtud se ryby postupně vybíraly rybařským nařadím a putovaly do předem připravených kádí. Zde byly ryby tříděny podle druhu a velikosti. Větší, pěkné kousky se na místě prodávaly přicházejícím a přihlížejícím lidem. Podle přání si každý kupující mohl svého kapra vybrat a popřípadě si odnést již vykuchaného a očištěného kapříka. Menší rybky byly usazkovány v nádržích na smidarské vodárně u Medřiče, kde přečkají zimu a budou opět nasazeny na rybník. Také zde proběhl prodej větších kaprů. Letošní rok byl úspěšný co do velikosti ryb. Nebyl problém si zde vybrat 3-5 kilové kapry. Naopak problém měl ten, kdo chtěl mít na talíři menšího kapříka.

Celý výlov byl po poledni zakončen odměnou pro rybáře v restauraci Sokolovna. A to odměnou ve formě smažených rybích řízků, kapra na zelenině a kapra po mlynářsku. Rybí speciality byly volně dostupné i pro veřejnost.

Rybáři doufají v dobrou spolupráci s novým zastupitelstvem, a že další hospodaření a výsledky budoucích výlovů nabydou stejných, ne-li lepších hodnot.

R. Draštík

Besídka Základní školy Smidary

=====

V úterý dne 17.prosince 2002 od 14,00 hodin probíhala v Sokolovně besídka naší školy. Během více než dvou hodin jsme předvedli pásmo básní, písní, tanců, scének a pohádek. Na prknech, jež znamenají alespoň malý kousek světa, se postupně vystřídali žáci a žákyně prvního i druhého stupně.

Každá třída měla své vystoupení okořeněné nějakou zvláštností: 1.třída např.malou vánoční nadílkou, 2.třída srdečným přáním do nového roku, 3.třída překrásným tanečkem s bílými kapesníky, 4.třída básní, jejíž autorkou byla sama žačka této třídy, 5.třída si velmi pěkně nazkoušela vánoční koledy. Ani druhý stupeň se nenechal zahanbit. Žáci 6.třídy nás pobavili např.parodií televizních novin. Sedmá třída si nedovedla představit vánoční besídku bez pohádky a 8.třída se pokusila o zachycení života dnešní mládeže během jedné hodiny tanečních. Celý slavnostní podvečer byl uzavřen kousky 9.třídy z chemické kuchyně. O vyplnění přestávek během střídání jednotlivých tříd se postaraly členky tanečního kroužku fungujícího při naší ZŠ.

Byli jsme velmi potěšeni, že naše snažení nevyšlo nazmar a že jste se zúčastnili v tak hojném počtu. Chceme poděkovat za finanční dárky, které byly rozděleny mezi jednotlivé třídy a jistě přispějí ke krásným zážitkům dětí na školních výletech.

V neposlední řadě děkujeme Obecnímu úřadu ve Smidarech za ochotu, s níž nám vyšel vstříc v otázce úhrady nákladů spojených s besídkou. Naše poděkování patří rovněž p.Ivanu Havelkovi, který nám bezplatně půjčil prostory Sokolovny.

Mgr.Hana Špinková

PROSBA

Naše škola potřebuje pro zdokumentování své historie různé staré fotografie ze života školy, případně i další dokumenty. V případě, že takovéto věci máte a jste je ochotni zapůjčit k ofotografování, tak laskavě kontaktuje paní učitelku Hanu Špinkovou nebo pana učitele Zdeňka Slavíka.

DĚKUJEME

DOPISY ČTENÁŘŮ

Vážený pane/paní,

V Jičíně, 30. dubna 2002

už několikrát jsem měl nutkání svěřit se touto formou Ozvěnám Smidarska, které vznikají v místech, kde jsem prožil krásné dětství a část bláznivého mládí. V necelých osmnácti letech jsem odešel „do světa“ za zvoleným zaměstnáním, do Smidar se ale pravidelně už téměř 40 let vracím a přál bych si, aby mé návraty trvaly ještě spoustu let. Vždyť už špičatá věž smidarského kostela, kterou při návratech vyhlížím, ve mně pokaždé nastartuje zvláštní pocit příjemného tepla. Tuto dominantu jsem v sobě uložil i s krásným zvukem varhan, které rozehrával p. Budina, a i se svistem rákosky páně Vrtičky. Ač ateista, přál bych si její znovuotevření. Zcela nedávno jsem zbystřil, když svítla naděje na získání finančních prostředků potřebných k dokončení oprav v souvislosti s náhradami od ženevského nadačního fondu za ve válce zrekvírované zvony (nevím, kde skončily shozené smidarské ?). Bohužel jsem se ale záhy dověděl o výzvě královéhradeckého biskupství k rezignaci na uplatnění žádostí a také i to, že náhrady jsou účelové, tzn. jen na zvony nové. Je také pravdou, že by přednostně měly být opraveny chodníky, zvláště kritický a řadu let trvající je jejich stav na náměstí, hodně práce potřebují fasády téměř všech domů, park by mohl být vybaven lavičkami, měla by být odstraněna ruina domu v sousedství proluky na náměstí. Sním o tom, že právě tam by mohl stát třeba dům pro nejstarší generaci s pečovatelskou službou, právě takový, jaký budují např. v nedaleké Sobotce s dvoutřetinovou vládní dotací ministerstva pro místní rozvoj. Ano, téměř všechno je o penězích, ale i o přístupu majitelů nemovitostí a razanci „radnice“ ! Ozvěny píší o mnohém. Smidarskou minulost zajímavým stylem přibližuje p. Vaníček. Bohatost tehdejšího kulturního a sportovního života určitě mladou generaci překvapuje, kéž by ji i inspirovala ! Přál bych si, aby se stejně hezky a široce mohlo psát o přítomnosti Smidar. Vám, tvůrci Ozvěn, si dovoluji popřát neutuchající nadšení pro tuto činnost a lehké pero.

Se srdečným pozdravem

Jaromír HRDÝ

Smržovka 23.října 2002

Vážený pane starosto,

z dědictví po mém milovaném tatínkovi, p.Stanislavu HUŠKOVÍ,
dřívějšímu statkáři v Loučné Hoře čp.40, v ě n u j i obci
SMIDARY a obyvatelům jeho okolí

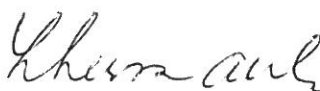
"Paměti městečka Smidar"

vyprávěné p.Václavem Šrámem, farářem ve Smidarech a vydané
v roce 1904.

Dále Vám předávám knihu "Pověsti z kraje Malátova a Klicperova" vyprávěné Václavem Horynou, na podzim L.P.1941. Pověsti se týkají Bydžovska a Chlumecka.

Věřím, že poznatky z těchto knih obohatí historii mého rodného kraje.

S úctou

Věra Schermaulová ~~řez.~~ Hušková

Pověsti z kraje Malátova a Klicperova

ZEMANSKÝ KOPEC

(Z Chotělic)

Už hodně vody uplynulo od těch dob, kdy bohatý zeman chotělický, Čermák se zapsal čertu.

Je pravda, že už jeho předkové byli boháči, měli nejkrásnější statek ve vsi, ale tomuhle Čermákovi se dařilo všechno dvojnásob. Jako by byl uměl čarovat.

„Čím větší sedlák, tím větší klasy“, nadhazovali v přítomnosti Čermákově ostatní sedláci.

A skutečně, když nikde nebyla úroda, vozíval Čermák plné žebříňáky snopů, obalených klasy, chlév měl napěchovaný tučným dobytkem a s mlékem a máslem si Čermáková nevěděla někdy ani rady. Vykrmili proto každým rokem hezkou řádku prasat a v truhlici měli dukátů nespočítaných.

Chotělické statky upadaly, přšlo do nich a nebylo na opravu. Jen Čermák pořád vylepšoval, stavěl a něco kutil. Jednou to bylo klenutí vrat, jež opatřil šindelovou stříškou, po druhé přistavěl vepřín a jindy zase koupil pár lesklých vraníků. Nebylo tedy divu, že sousedé Čermákovi záviděli, po očku naň pošilhávali a úkosem o něm všelicos vyprávěli.

Čermák byl prý spojen s čertem. Proto se mu všechno dařilo, když jiným se smůla lepila na prsty.

„Za pekelnou pomoc se zeman upsal ďáblu a až vyprší čas, bude smeten se země. Dosavadní úspěchy musí tedy draze zaplatit.“

To všechno Čermák tušil. Byl však chytřejší ostatních a seznámil se s čarodějníkem, který mu opatřil zaklínací knížku proti čertům. Jakmile z ní přečte nahlas tajemná zařikání, musí mu peklo pomoci svými ďábly, ale nemá na zemana žádné moci. Dlouho trvalo, než se tajemství Čermákovy prozradilo.

Bylo to jednou na Velký pátek. Zeman se kál a odešel do Smídar ke zpovědi. Vždy na Velký pátek chodíval ke slovu Božímu, aby se vyzpovídal ze svých poklesků. Ale o poměru k peklu neřekl knězi ani slova. Měl dobré předsevzetí, a slabou vůli.

Nebožka zemanka vždy napomínala dceru:

„Neuklízej v pátek. V pátek jako ve svátek. Budeš-li v pátek smejčit po domácnosti, můžeš čekat v neděli něco nepříjemného.“

Natož na Velký pátek.

Dcera neměla toho jara času nazbyt. Zima se hrubě protáhla a bylo třeba přispíšet si. Pracovali všichni na poli do Zeleného čtvrtku a pátek si ponechala pro úklid. Však jí Bůh odpustí. Ví, že tak nečiní ze zlého úmyslu, nýbrž z nedostatku času. Až se vrátí otec, půjde odpoledne do kostela zase ona. Všecko už bude jako z křišťálu a svátky budou těšit.

Jak tak smejčí a zpívá si postní píseň Svatý Bože, svatý, silný, něco jí náhle vypadne zpod pekelce přímo k nohám. Až se ulekla. Kniha. Černá knížka, malá, ale silná a dobře kovaná. Kde se tu vzala, pod pekelcem?

Dívka jako všechny zvědavé dcery Eviny položila koště, usedla na lavici a dychtivě se jala knížku prohlížeti. Bože, toť zaklínací knížka čarodějova. Odhodila ji, neboť si pamatovala slova smídarského pana faráře, že kdo se s čerty spojuje, čerty bývá zničen a nebeskému životu uzavřen. Kniha zapadla k posteli, ale její listy se otevřely a děvče spatřilo záhadné čáry a značky, jež ji velmi pokoušely.

„Tu ten kruh s šipkou uprostřed, co by mohl znamenat? Vždyť je to obyčejný kruh. A kruh na papíře přece nemůže nikomu ublížit.“

Znovu podlehla pokušení, tentokrát už doopravdy. Slýchávala velmi často, že si lidé zvou na pomoc čerta, že zaklínají z tajemné knížky od kouzelníka, což kdyby to zkusila také? Otec se ještě z kostela nevrátí, prohlédne si alespoň obrázky, když neumí v knížce číst.

Pokoušela se rozluštit záhadné písmo plné čar a klikyháků. Sotva přečtla první slovo, zatřásl se celý dům v základech a v pekelném hlomozu se před ní objevili čerti. Ne jeden nebo několik, ale najednou celé hejno čertů.

„Čeho si přeješ, co od nás žádáš, nešťastná dcero?“

Dívka zbledla, že by se na ní krve nedořezal. Chtěla zavolat o pomoc, ale hlas jí uvízl v krku. Chtěla pospíšet s místa neštěstí, ale stála tu jako přikovaná.

Vtom zaštěkali na dvoře psi a hospodář se vracel z kostela. Vida, co se děje, zvolal hned z domovních dveří na čerty:

„Čeho si přeji?“ zahřměl svým silným hlasem, dodávaje si odvahy těžkou sukovicí. „Jděte a rozházejte hnůj na Zemanském kopci.“

Čerti byli proti Čermákovi bez moci. Jeho dcera dosud držela knihu v rukou a dokud měli Čermákové zaklínadla, musili čerti poslouchat.

Pekelníci rázem zmizeli. Jako stádo divokých koní vříteli se na Zemanský kopec a tloukli tu sebou hlava nehlava, až všecek hnůj rozházeli. Pane, to byla podívaná. Čerti rozhazovali rukama, nohama, nabírali kusy hnoje na rohy a za chvíli bylo pole poházené hnojem tak pěkně, že by žádné vidle tak dobře hnůj nerozmetaly.

Když se chotěličtí sedláci vraceli od slova Božího, žasli překvapením. Před chvílí tu měl Čermák hromady hnoje, teď je všecko rozmetáno. A jak. A byl přece také v kostele.

„Inu, má ten zeman z pekla štěstí.“

Konec roku v mateřské škole

Měsíc prosinec je v mateřské škole jedním z nejhezčích v roce. Pohádky, písničky, hry, tvoření - vše směřuje k vánočním svátkům. Třídy, chodby i šatny jsou vyzdobené vánočními motivy, děti je vyrobily se svými učitelkami.

Cukroví se podařilo. To z modelíny je vystavené na stole, to z opravdového těsta děti snědly.

Ozdobený stromek svítí už několik dní.

Povídáme si o přáních - velkých i malých, společně se těšíme na sváteční dny. Je to velké, krásné těšení.

Povídáme si o pomáhání - maminkám, mezi dětmi ve školce.

Naší mateřské škole pomáhá hodně lidí. Děkujeme jim všem -

rodičům za opravy, výrobu doplňků do her,
za ovoce, zeleninu, sladkosti, za šití, hračky, květiny,
za pomůcky do různých činností, i za vánoční stromek....

Dlouhý seznam je zveřejněn v MŠ vždy po celý školní rok, stále se zvětšuje.

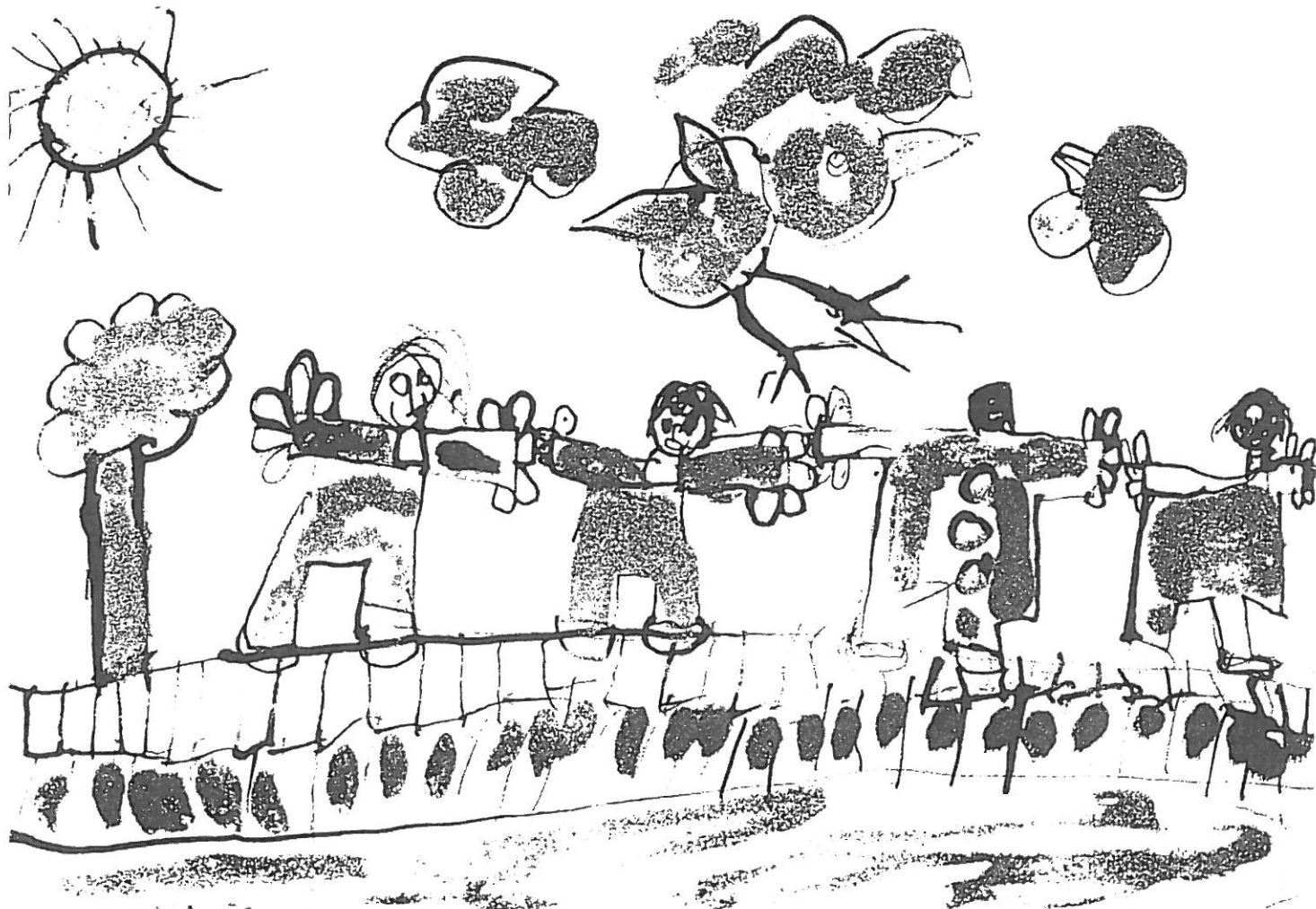
Další příznivci naší školy například poskytují čistící a dezinfekční prostředky do zahradního bazénu, pomáhají zajišťovat materiál na výrobu doplňků do her dětí, nabízejí množství sušených květin pro dekoraci, přidávají do Mikulášských balíčků

V letošním roce dostaly děti od Obecního úřadu ve Vinarech v hodnotě 12.000,-Kč čtyři kočárky pro panenky, stan, hračky do pískoviště a společně s Obecním úřadem ve Smidarech nové židličky do II.třídy MŠ. V těchto dnech se těšíme na nové zařízení do herny, na které daroval 10.000,-Kč pan Antonín Hušek ze Smidar. Potřebnou finanční částku doplní místní obecní úřad a pak už budou holčičky vařit v krásné kuchyňce.

Děkujeme Vám všem a přejeme krásné svátky vánoční, štěstí a pohodu v roce 2003.

Výtvarná práce z MŠ KATEŘINKY HLOUCALOVÉ, 5 let
obdržela cenu za 3.místo od TECHNOfILMU PRAHA
ve výtvarné soutěži "JAK JÁ VIDÍM SVĚT"

L.Zubzandová
řed.MŠ

Legionáři mající vztah ke Smidarům

Zdeněk Slavík

Mezi významné události našich dějin patří bezesporu boj našich vojáků v legiích během první světové války. Bylo to přibližně 128 000 vlastenecky smýšlejících mužů. Tito lidé opouštěli zajatecké tábory a dobrovolně vstupovali do nově se tvořícího československého vojska v Rusku, Francii a Itálii. Mnozí Češi žijící trvale ve Francii a Anglii dokonce opouštěli na samém začátku války své rodiny a vstupovali na dobu války jako dobrovolníci do Cizinecké legie ve Francii, kde též vytvořili slavnou rotu Nazdar a podobně Češi trvale žijící v carském Rusku začali tvořit Českou družinu. Nejpozději vznikly legie v Itálii.

Taktéž mohli být legionáři, podle § 2 zákona číslo 462 ze dne 24.července 1919 o propůjčování míst legionářům, Čechoslováci rakouského, uherského neb německého státního občanství, kteří během války dobrovolně vstoupili do některé ze spojeneckých a spřátelených pravidelných (regulárních) armád, jsoucích v pravidelné válce proti středoevropské koalici (Německo, Rakousko-Uhersko, Bulharsko, Turecko) a v ní v době převratu, t.j. 28.října 1918, skutečně konali službu, nebo z ní byli řádně propuštěni, prokáží-li hodnověrně, že z důvodů na jejich vůli nezávislých nebylo jim možno vstoupiti nebo přestoupiti do čsl. revoluční-zahraniční legionářské armády.

Armády spojenecké a spřátelené jsou: americká, anglická, francouzská, italská, ruská až do 28.února 1918 a srbská.

Konec citace zákona.

Výše zmíněný zákon spolu s Nařízením vlády Republiky československé ze dne 4.března 1920, jímž se provádí zákon ze dne 24.července 1919 č. 462 Sb.z.a n. o propůjčování míst legionářům také ukazoval, jakou vážnost měli legionáři ve vznikající republice.

Ve své práci se pochopitelně nezabývám dějinami jednotlivých legií a jejich pluků, protože ty byly již velice podrobně zpracovány a to naštěstí v době, kdy tyto události byly ještě v živé paměti a většina účastníků ještě žila. Většinou to pochopitelně psali lidé, kteří v legiích působili a měli k tomuto tématu kladný vztah.

V těchto pracích nebyla věnována velká pozornost osudům jednotlivých řadových legionářů, protože tito ještě žili a byli poměrně mladí.

Také v naší době začaly vycházet historické knihy o legiích z pera současných historiků. A v několika oblastech naší republiky začínají historikové sepisovat životopisy legionářů, kteří měli k danému kraji vztah.

Hlavním zdrojem informací o vojenské dráze legionářů jsou materiály uložené v Historickém archivu armády České republiky v Praze-Karlíně. Nejdůležitější jsou osobní spisy, karty a evidence vydaných legionářských potvrzení.

Spisy vyhledávají archiváři podle příjmení, jména a případně data narození.

Toto jsou materiály, které spravovala Kancelář československých legií na Ministerstvu národní obrany (Kleg.). Ta měla za úkol pomáhat vrátivším se legionářům s návratem do normálního života, pomáhat invalidům, pozůstalým po padlých legionářích a postupně přebírala evidenční spisy legionářů.

Osobní spisy jsou různě obsáhlé. Bývá tam služební výkaz, ten byl zpravidla vyplněn ještě při pobytu legionářů v zahraničí, demobilizační záznam, různé záznamy o zdravotním stavu, korespondence s kanceláří čsl. legií v době míru, výpisy z archivních materiálů pro účely posouzení legionářské doby, evidenční karta, případně doklad o úmrtí, u italských legionářů též doklad o složeném slibu a seznam výstroje, u některých francouzských legionářů výpis z evidence cizinecké legie. Některé osobní údaje mohou být i nepřesné, protože je legionáři zkreslovali z obavy postihu blízkých doma, (viz. osobní spis Fr.Blažka) někteří

uváděli dokonce z tohoto důvodu i jiná jména. U ruských legionářů obsahuje text rusismy. Pochopitelně je mnohdy písmo obtížně čitelné a nelze vyloučit, že v některých případech jsou názvy uváděných obcí nepřesné.

Karta obsahuje základní údaje a bývá též poměrně přesná s ověřenými údaji. Obsahuje zpravidla tyto údaje: osobní číslo, příjmení, křestní jméno původní, pravoslavné, otecstvo, den, měsíc, rok narození, domovská obec, politický okres, adresa na své rodiče a příbuzné, číslo pluku v rakousko-uherské armádě, hodnost tamtéž, zaměstnání, vzdělání, politická příslušnost ve vlasti (Sokol), svoboden, ženat, vdovec, děti, kdy a kde zajat, místo posledního pobytu v zajetí, zařazen do československého vojska dne a kde, číslo pluku, roty čs. vojska i hodnost v něm, vlastnoruční podpis. V poznámce bývá údaj o transportu, kterým byl evakuován do vlasti. Na druhé straně bývá zpravidla údaj o délce zařazení v legiích.

Tyto materiály neměly sloužit pouze pro úřední potřebu, ale počítalo se s využitím při pozdějším knižním zpracováním osudů legionářů. K tomuto využití dochází bohužel až nyní.

Také v okresních archivech se mohou nacházet materiály vzniklé činností Československé obce legionářské. V SOkA Hradec Králové se naštěstí nachází část spisů vzniklých činností ČSOL v Novém Bydžově.

Zjistit v současné době všechny bojovníky legií v určité oblasti bývá obtížné, protože odkaz legionářů ničili fašisté během druhé světové války a pochopitelně i komunistický režim. Smidary mají naštěstí několik zdrojů informací o svých legionářích. O padlých z první světové války včetně padlých legionářů se dovídáme z památníku u kostela svatého Stanislava. V kronice uložené na obecním úřadě je uveden seznam legionářů a to díky tomu, že kronikářem byl pan učitel a později ředitel školy Oldřich Doležal, italský legionář. Dále pan František Šádek, ruský legionář, odborný učitel, funkcionář Československé obce legionářské v Novém Bydžově a pozdější okresní školní inspektor napsal knihu Novobydžovsko a Chlumecko v zahraničním odboji, vydáno nákladem Sdružení pro uctění památky legionáře Václava Bradny v roce 1933 (dále jen Šádek). Na straně 48 - 50 je seznam legionářů majících vztah ke Smidarům. Dále najdeme legionáře ze Smidar také na straně 37, 40 a 43. Obsáhlý je Seznam Sibiřské armády, který vydala Kancelář československých legií v Praze. Tento seznam obsahuje jména dobrovolců sibiřské armády, žijících 1. ledna 1919 a byli zaznamenáni u svých pluků. V SOkA Hradec Králové kartonu č.1 ve fondu Československé obce legionářské v Novém Bydžově jsou přihlášky legionářů do této organizace z období po druhé světové válce. A nakonec při sbírání podkladů pro životopisy učitelů učících ve Smidarech jsem přišel ještě na pana učitele Bohuslava Tamele, ruského legionáře.

Vztah ke Smidarům měli tyto legionáři:

Bernart Alois, 18.1.1877

Blažek František, 7.9.1888

Blažek Rudolf, 26.3.1882

Bouček Josef, 23.11.1882

Bradna Jan, 24.12.1887

Bradna Václav, 9.1.1893

Bradna Bedřich, 24.2.1891

Bradna Jindřich, 27.2.1892

Brož František, 21.4.1887

Bucek František, 5.12.1886

Čermák Josef 2.2.1893

Čížek Josef, 20.10.1898

Doležal Oldřich, 19.2.1895

Doubravský Josef, 1.11.1894

Dvořák František, 22.11.1894

Fiala Antonín, 28.12.1897

Fiala Richard, 29.12.1883
Fiala Karel, 5.11.1881
Flašnar Alois, 28.3.1891
Hátle Bohuslav, 1.7.1887
Holý Jan 12.7.1895
Hušek Rudolf, 28.9.1883
Jiránek Rudolf, 15.8.1897
Khop Václav, 16.12.1894
Kočí, Josef, 22.12.1883
Kovář Jindřich, 15.7.1896
Křepela Václav, 8.9.1892
Kubišta Josef, 23.2.1897
Kubišta Karel, 17.10.1895
Kukla Jan, 13.5.1882
Kus František, 24.9.1891
Lauošek Josef, 4.4.1889
Lorenc Václav, 10.8.1889
Moc Otakar, 1.2.1898
Motejl Miloš MUDr, 14.9.1885
Mrákota, Jan, 16.5.1886
Novák, Josef, 19.2.1893
Novák Rudolf, 5.6.1874
Novotný Bohuslav, 2.9.1899
Otruba Josef, 21.2.1891
Pohl Jan, 26.10.1896
Procházka Alois, 20.6.1894
Ráliš Alois, 19.1.1888
Rosák František, 15.5.1884
Slavík František, 17.7.1892
Slavík František, 29.10.1894
Slavík Václav, 21.8.1889
Smítko Václav, 23.1.1892
Suchan Jan, 5.6.1886
Tamele Bohuslav, 24.7.1891
Vobořil Karel, 17.11.1893
Zástava, Josef, 27.8.1881
Zejfřt Václav, 1895
Zubatý Josef, 6.7.1884

Z uvedených legionářů nebyly nalezeny pouze spisy těchto:

Jan Pohl, nar. 26.10.1896, ruský legionář (*Šádek s.50*)

Václav Zejřt, nar. 1895, ruský legionář (*Šádek s.40*)

Václav Khop, nar. 16.12.1894, ruský legionář (*Šádek s.49*)

František Dvořák, nar. 22.11.1894, byl příslušníkem italské domobrany, ne tedy legionářem. (*SOka HK, NBČSOL, kart č.1*)

Sourozenci byli tito legonáři:

Josef Kubišta a Karel Kubišta (vyplynulo ze spisů)

Podle zápisů v matrikách jsou sourozenci tito legionáři:

Jindřich Bradna, Bedřich Bradna a Jan Bradna

František Blažek a Rudolf Blažek

Antonín Fiala, Karel Fiala a Richard Fiala

Hlavním zdrojem informací pro tuto práci byly materiály uložené v Archivu armády ČR.

Jak uvidíme, legionáři ze Smidar bojovali ve všech legiích a někteří právě patřili k těm českým vlastencům, kteří vstoupili na dobu války do Cizinecké legie, další vstoupili do České družiny v Rusku a zúčastnili se dokonce i slavné bitvy u Zborova.

Hodně legionářů majících vztah ke Smidarům bojovalo se 36. pěším plukem z Mladé Boleslavi, od kterého se vzdalo Rusům hodně vojáků.

Bohužel i tři z legionářů padli. Jejich jména jsou vytesána na výše zmíněném památníku a to:

František Blažek, ruský legionář

Jan Bradna, ruský legionář

Karel Kubišta, italský legionář

Doufám, že tato práce pomůže uchovat vzpomínku na legionáře z malého městečka.

Protože základ této práce vznikl v roce 1997, tak nejsou ve výběru legionářů zahrnuta jména uvedená v nejnovější literatuře.

Prameny a literatura:

Literatura a archiválie uvedené v předcházejícím textu

Slovník veřejného práva československého, svazek II. I až O, heslo Legionáři s. 438 - 471 Polygrafia - Rudolf M. Rohler - Brno 1932

Za svobodu, obrázková kronika československého revolučního hnutí na Rusi 1914 - 1920, nákladem Památníku odboje, 4 díly

Českoslovenští legionáři (1914-1920), K.Pichlík, B.Klípa, J.Zabloudilová, Mladá fronta, 1996

SOA Zámorsk, Matrika narozených Smidary 1874-1890 148-3626-N a 1888-1915 148-6642-N

Alois Bernart, italský legionář, se narodil 18.ledna 1877 ve Smidarech. O tomto legionáři se bohužel dochovala pouze osobní karta. V době sepsání karty jeho otec již nežil, matka se jmenovala Barbora Drešorová. Absolvoval obecnou školu a byl rolníkem. V rakousko-uherské armádě sloužil jako pěšák 2 1/4 roku u 11.domobraneckého pluku. Do zajetí upadl 11.září 1916 u Nové Vsi, naposledy pobýval v zajateckém táboře v Padule. K československému vojsku byl odveden 28.dubna 1918 a zařazen k zásobovacímu oddílu 34. pluku. Dne 6.června 1918 odejel do území válečného pásma v Itálii. Odešel k Sahnerii od ní odešel k 4. pluku, 10. rotě. Ve vlasti dne 12.dubna 1919 odešel na neurčitou dovolenou.

V roce 1933 pracoval jako rolník v Chotělicích.1)

Rozhodnutím evidenčního úřadu č.j. 17367 ze dne 4.března 1925 mu byla přiznána služba v legii od přihlášky 25.března 1918 do 12.dubna 1919, 5 roků, 6 měsíců.

Dále se dovídáme, že ještě v březnu 1953 neměl legionářské potvrzení.

Osobní číslo 7561, spis číslo 715142.

1) Šádek s.37

František Blažek, ruský legionář, se narodil 7.září 1888. Absolvoval obecnou školu a byl obuvníkem. Politicky byl organizován v sociální demokracii. Před válkou pobýval v Praze 1, Elišky Krásnohorské číslo 30, domovskou obcí byly však Smidary. V rakousko-uherské armádě bojoval s 36.pěším plukem, zajat byl 26.května 1915 na Sámu. Naposledy pobýval v zajetí v Imš, Lichvanská gubernie.

Do čs. zahraničního vojska vstoupil již 8.srpna 1916 a byl zapsán do nestálého stavu 1.záložní rot. Dne 26.října 1916 byl převelen do 11.roty a 6.prosince 1916 přijal pravoslaví a jméno Arkadij. 27.března 1917 byl převelen do 3.střeleckého pluku, 6.roty. Dne 25.dubna 1917 byl odeslán na frontu jako rozvědčík v pravomoci velitele 2.střeleckého pluku.

21.května se vrátil ke 3.střeleckému pluku. František Blažek byl raněn ve slavné bitvě u Zborova 19.června 1917 a odeslán na léčení do nemocnice.

Padl v boji proti bolševikům u Simbirsku 6.srpna 1918 a pohřben byl v Simbirsku.

Pozůstalost byla projednána u okresního soudu v Novém Bydžově.

Osobní číslo 8871, spis číslo 716318.

Rudolf Blažek, ruský legionář, se narodil 26.března 1882. Absolvoval obecnou školu a pracoval jako dělník. Odveden byl v roce 1904, do války nastoupil roku 1914 v Mladé Boleslavi k 36. pěšímu pluku a jako jeho příslušník byl zajat 27.května 1917 u Siňavy. Naposledy pobýval v zajetí v Albulovce, Ananěvská gubernie. Do československého vojska vstoupil 8.července 1917 v Borispolu. Dne 11.července 1917 byl zapsán do plukovních seznamů 4.roty, 6.září byl převeden službou k podporučíku Svobodovi, zapsán do 7.roty a 20.prosince převeden na službu do 2. Československého střeleckého záložního pluku a 12.roty. Ten byl v červenci 1918 přejmenován na 10.střelecký pluk. Co dělal v této době se v osobním spise nedochovalo, ale dovídáme se, že 4.dubna 1920 na vlastní žádost se vrací ku konání řadové služby.

Zúčastnil se bojů v okolí Nižné Udinské 27.května - 27.června 1918, na samarské frontě 21.září - 12.října 1918, tažení na řece Mánou 18.května - 21.června 1919 a bojů při odchodu čs. části ze Sibíře 4.ledna - 27.května 1920.

Do vlasti odejel 30.transportem lodí Edellyn dne 1.června 1920 s 10. plukem, 9. rotou. Dále byl 15.srpna 1920 propuštěn na 3 měsíční repatriční dovolenou.

Demobilisován byl 20.listopadu 1920 u doplňovacího velitelství v Mladé Boleslavi. Po demobilisaci bydlel ve Smidarech číslo 191.

Za zásluhy v boji byl vyznamenán ČS revoluční medailí.

Legionářské potvrzení č. 37398 z 5.května 1921 určovalo pobyt v legiích od 8.července do 10.srpna 1920.

Osobní číslo 31796, číslo spisu 716415.

Josef Bouček, ruský legionář, se narodil 23.listopadu 1882 ve Lhotě Vysokého Veselí (Veselské Lhotě). Absolvoval měšťanskou školu a 3 roky pokračovací školy, pracoval jako obuvník v Novém Bydžově. Politicky byl organizován v sociální demokracii. Odveden byl v roce 1905, do války nastoupil s 36. pěším plukem z Mladé Boleslavi. Do zajetí upadl 20.října 1914 u Samu. Do československého vojska byl zařazen 17.srpna 1918 v Omsku, před tím pobýval v Išimu. Dne 18.srpna 1918 byl zapsán omským sborným bodem a zařazen do 1. záložního pluku, 9. roty. Josef Bouček v legiích přímo mnoho nebojoval, 19.ledna 1919 byl přidělen do pravomoci týlového intendanta a ustanoven vydavatelem příprav v obuvnické dílně armádních dílen. Již 1.března 1919 byl povýšen na svobodníka za přesné a svědomité plnění svých povinností. Jako mnoho dalších legionářů i Josef Bouček onemocněl a nálezem III. vojenské lékařské komise dne 3.listopadu byl uznán neschopným služby na půl roku a určen k evakuaci. Dne 24.prosince odejel lodí Shunko do vlasti. Demobilisován byl v Mladé Boleslavi 28.května 1920. Podle superarbitračního spisu trpěl vleklým zánětem hrotů plicních, přičemž z 20% vada vznikla činnou vojenskou službou a byla mu 1.8.1920 přiznána invalidní pense a osobní přírůstek na dobu jednoho roku.

Po návratu odešel do Smidar č. 65, kde na něho čekala manželka a tři děti.

Rozhodnutím komise č.j. 815994 ze dne 18.června 1923 služba v legiích byla uznána od přihlášky 10.června 1918 do 17.února 1920. Legionářské potvrzení č.15559 ze dne 6.září 1920 5 roků, 3 měsíce.

V roce 1946 pracoval jako poštovní zřízenec a bydlil ve Smidarech č. 65.1)

Osobní číslo 74685, spis číslo 717435.

1) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Bedřich Bradna, francouzský legionář, se narodil 24.února 1891 ve Smidarech. Jeho domovskou obcí byly Smidary, kde bydlel jeho otec Josef Bradna v čísle 54.

Bedřich Bradna však žil ve Francii a tam také zůstal po válce. Vyučil se krejčím, ale zde pracoval jako zahradník 90 bis 13 Rochechouart. Tam také byl i v roce 1933.1)

Do legií se přihlásil již 3.března 1918. Do 21. pluku byl zařazen 5.května 1918, již 27.května 1918 přešel do 22. pluku.

Byl určen do československé delegace na mírovou konferenci 12.ledna 1919, (3.-19. března 1919) byl hospitalizován pro chřipku a opět se vrátil na konferenci. Demobilisován byl 15.října 1919.

Osobní číslo 12257, karta číslo 717787.

1) Šádek s.48

Jan Bradna, ruský legionář, se narodil 24.prosince 1887 ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu 3 ročníky měšťanské školy, 2 roky stavební průmyslové školy a 1/2 roku vodní kurs stavební pokračovací, pracoval jako stavební asistent. V rakousko-uherské armádě bojoval v 12.zeměbranceckém pěším pluku. Do zajetí upadl 13.března 1915 na stanici Siňava na Sámu. Do legií byl zařazen 5.června 1916, 10.srpna 1916 povýšen na svobodníka, 29.září 1916 převelen do zákopnického oddílu, v říjnu byl přidělen do zákopnického oddílu při štábu brigády. Počátkem roku 1917 prodělal zákopnický výcvik a působil ve své odbornosti. Bojoval v slavné bitvě u Zborova, 19.června 1917 byl zraněn a odeslán do nemocnice. Dále delší dobu archivní materiály mlčí a dovídáme se, že padl v boji s nepřítelem 6.dubna 1919 na stanici Kolungino v Tomské gubernii a že tam byl také pravděpodobně pohřben. To působil jako nákupčík týlového intendantstva.

Věci po zabitém Janu Bradnovi byly z rozhodnutí soudu prodány v dražbě Václavem Šrámkem, opatrovníkem pozůstalosti, dne 11.února 1920 v Charbíně.

V dražbě byly prodány tyto věci: 2 garnitury letního prádla, 1 garnitura zimního prádla, 16 párů ponožek, 1 satinová košile s vázankou, 1 košile, 1 plavky a ručník, 13 kapesníků, 1 soukenné kalhoty starší, 1 gymnasterka starší, 1 soukenný frensch, 2 soukenné kalhoty, 1 svetr, 2 kůže chromové, 3 kůže podrážkové, 1 šněrovací boty starší, 10 čajových lžiček, 1 pohárek skleněný, 2 páry omotek, 1 hliníková láhev, 2 kusy mýdla, 3 tužky, 1 krabička mořské soli, 1 rozpáraná letní blůzka bez rukávů, 2 kapesníky, 1 kartáček na ruce, 1 zámek bez klíče, 3 páry šněrovadel, 1 národní praporeček, vše bylo vydraženo za 699 rublů romanovských peněz. Neprodaly se tyto věci: 1 balík fotografií a korespondence, 1 plechová krabice s loutkovým divadélkem a 1 bedna byla pro špatný stav spálena strážní rotou. U vojenské spořitelny zanechal 2085 rublů. Pozůstalost byla později projednána i okresním soudem v Novém Bydžově, ale spis se bohužel nedochoval. Po válce Památník odboje sháněl loutkové divadélko.

Pan Jan Bradna se těšil velké vážnosti spolubratří v Sokole, a proto Tělocvičná jednota Sokol Holice v Čechách v roce 1928 vydala pamětní spis Památce br. Jana Bradny ruského legionáře. Vytiskla jej knihtiskárna Bratři Petřínové v Hradci Králové.

Osobní číslo 6628/I, spis číslo 717790.

Jindřich Bradna, francouzský legionář, se narodil 27.února 1892 ve Smidarech. Jeho otec se jmenoval Josef. Povoláním byl krejčí. Ve Francii žil od roku 1912. Vyučen byl krejčím, ale pracoval jako zahradník. Pracoval a bydlel v Chateau de Villebon S.O.

František Bradna vstoupil na dobu trvání války do Cizinecké legie 25.září 1914 a byl přidělen k 1.pluku. Dne 2.října 1914 byl přidělen k pluku jako střelec 2.třídy, 31.listopadu 1915 byl přeložen k části do Orientu jako střelec 2.třídy, 3.srpna 1916 přeložen k části do Alžíru jako střelec 2.třídy a 27.listopadu 1916 přeložen k části na frontě v Maroku. Dne

1.března 1919 byl škrtnut ze seznamu Cizinecké legie a 30.3.1919 byl sprostěn od vojenské služby a odeslán k demobilisaci v Oran v Alžíru za účelem převelení do Francie.

Dodatečně byl demobilisován v doplňovacím okresním velitelství v Mladé Boleslavi 6.srpna 1923.

Legionářské potvrzení 5251 bylo vydáno 2.července 1920 od zařazení 25.září 1914 do 5.dubna 1919 a započítaná služba byla 14 roků.

V roce 1933 byl majitelem konfekčního závodu v Novém Bydžově 1) a v roce 1947 bydlel v Novém Bydžově ulice Dr. Beneše č. 1127 2)

Osobní číslo 5251, spis číslo 12255.

1) Šádek s.28

2) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Václav Bradna, ruský legionář, se narodil 9.ledna 1893 ve Skřivanech. Absolvoval obecnou a průmyslovou pokračovací školu v Novém Bydžově, povoláním byl číšník. Před válkou bydlel ve Smidarech a byl členem Sokola. V rakousko-uherské armádě bojoval v 2.praporu polních myslivců. Do zajetí upadl 25.prosince 1914 u Gorlice, naposledy byl v zajetí v obci Osokorovka v Chersonské gubernii.

Do československého vojska byl zařazen 14.prosince 1917 na stanici Žitomír k 2.pluku, 11.rotě. Do vlasti se vrátil lodí Madawaska.

Jeho působení v legiích bylo oceněno Československou revoluční medailí a Spojeneckou medailí.

Po propuštění bydlel ve Smidarech číslo 150. V roce 1933 pracoval jako poštovní úředník v Bratislavě.1)

Legionářské potvrzení číslo 18749 obdržel 16.září 1920 od zařazení 14.prosince 1917 do 23.dubna 1920 jako úřednický průkaz na 7 roků, 3 měsíce.

Osobní číslo 42945/I, spis číslo 717793.

1)Šádek s.48

František Brož, ruský legionář, se narodil 21.dubna 1887 v Opočnici, okres Nymburk. Absolvoval 3 ročníky obecné školy a pracoval jako řezník. Politicky byl organizován v sociální demokracii. Jeho domovskou obcí byly Smidary. V rakousko-uherské armádě bojoval s 36. pěším plukem od roku 1914. Zajat byl 14.října 1914, naposledy pobýval v zajetí v Konstantinovce v Jekatěrinoslavské gubernii, do legií byl zařazen 4.června 1917 v Bobrjusu k 1. záložnímu praporu, který byl 16.října 1917 přejmenován na záložní pluk. Dne 30.března 1918 byl odeslán na doplnění 2.střeleckého pluku, 7. roty, tam přišel 9.dubna 1918 a 11.září 1918 byl přeložen do 6.roty. 15.ledna 1919 byl odeslán k vojenské lékařské komisi do Čeljabinska, kde byl druhého dne vyšetřen pro obtíže při stoupání do schodů a obtížný dech. Podle nálezu komise trpěl mírnou bronchitidou a byl uznán schopným k neřadové službě a určen na sborový punkt do Omska k další evakuaci. Do vlasti byl evakuován lodí Heffron. Demobilisován byl v Mladé Boleslavi 4.června 1920 a odešel do Prahy Vršovců Hálkova třída.

Legionářské potvrzení 66939 dne 28.12.1926 znělo na dobu od 4.dubna 1917 do 31.prosince 1919.

Po válce si osud s Františkem Brožem zahrál nepěkně. Podle zprávy Státního zastupitelství v Jičíně ze dne 22.dubna 1931 bydlel v Domově čs. legiářů a invalidů na Jenerálce v Praze Vokovicích. V letech 1925-1929 byl odsouzen k 10 trestům od 48 hodin do 1 měsíce vězení na různých místech republiky (Kouřim, Tábor, Vysoké Mýto, Chotěboř, Praha Žižkov, Telč, Horní Litvínov, Křivoklát, Nová Paka a Praha) pro tuláctví. Z tohoto důvodu byl 3.května 1932 z rozhodnutí Kleg. vyřazen z výhod vyhrazených legionářům podle 7 zákona ze dne 24.7.1919 č.462 Sb.

Také bydlel v Novém Bydžově v Osecké ulici. Též se dochoval údaj, že byl káráncem v

donucovací pracovně v Pardubicích.
Osobní číslo 38302, spis číslo 718540.

František Bucek, ruský legionář, se narodil dne 5.prosince 1886 v Novém Bydžově. Absolvoval obchodní akademii, pracoval jako obchodník. Byl též členem Sokola. Příbuzní pana Bucka žili ve Smidarech a on sám žil před válkou v Bachmutu, Jekaterinské gubernii v Rusku. V legiích působil od 26.října 1914 do 30.srpna 1919. Vstoupil do České družiny a byl zapsán do 2.roty v Kijevě. Protože onemocněl, byl 1.února 1915 odeslán na léčení. Po nemoci 20.srpna 1915 byl osvobozen od služby. Dne 1.ledna 1919 byl zapsán do seznamu sborné stanice ve Vladivostoku a působil jako písař lékárnického skladu, 30.srpna 1919 byl sprostěn vojenské služby a mohl pobývat ve Vladivostoku.

Podle nálezů lékařských komisí z roku 1919 trpěl chronickým suchým kašlem a zakalením čočky levého oka.

Do vlasti byl evakuován jako občan 35.lodním transportem.

Dne 8.ledna 1921 dostal 1 000 Kč z titulu Starodružiník

V roce 1921 byla přiznána služba v legiích od 26.září 1914 do 24.listopadu 1916, druhé zařazení nebylo legionářské. V roce 1922 pan Bucek popisuje svoje působení v Rusku takto: Z posic evakuován 1.března 1915 přes Sokal do kievské nemocnice, odtud dále do Charkova a Bachmutu, kde byl zprvu na domácím léčení. Poté dostal zdravotní dovolenou, aby se mohl léčit na své útraty a ta byla prodloužena kvůli pobytu v lázních ve Sv. Horách pod Charkovem a na Kavkaze až do konce r. 1916, kdy byl lék. komisí v Bachmutě od vojenské služby úplně osvobozen (viz. potvrzení Českého komitétu pro pomoc obětem války ze dne 28.srpna 1917 č. 11595). V červenci roku 1917 odejel do Vladivostoku a zde opětovně sloužil od 1.ledna 1919 až do konce září, kdy byl zase lékařskou komisí osvobozen. Podal žádost o nové posouzení legionářské doby a Kleg. vyhověla.

V dubnu 1923 byla započítána služba legionářská od 24.září 1914 nepřetržitě do 30.srpna 1919.

V tomto roce žil pan Bucek v Praze II, Vávrova třída čís.8, I.poschodí u pana Exnera. V roce 1933 pracoval jako knihař v Bratislavě.1)

Osobní číslo 3176, spis číslo 719162.

1) Šádek s.48

Josef Čermák, ruský legionář, se narodil dne 2.února 1893 ve Smidarech. Pracoval jako truhlář u firmy Antonín Hysek v Tanvaldu. V době války byl svobodný. Odvodu se podrobil v roce 1914, do války nastoupil 25.prosince 1914 u 36. pěšího pluku v Mladé Boleslavi a s ním bojoval v hodnosti pěšák až do doby, kdy upadl do zajetí. To bylo v Karpatech a naposledy pobýval zajetí v Jekaterinoslavské gubernii.

Do československého vojska byl zařazen 20.srpna 1917 v Borispolu k 8. pluku, 5.listopadu 1918 jej převedli k II.dělostřelecké divisi, 4.dubna 1919 byl povýšen na náprědníka. Bojoval v obrněném vlaku Úderník. Dne 21.dubna 1919 byl převeden v pravomoc náčelníka štábu československého vojska na Rusi.

Započteno 9 roků.

V roce 1933 pracoval jako železniční zřízenec v Butovsi-Tuří.1)

Osobní číslo 4058/I. spis číslo 722314.

1) Šádek s.48

Josef Čížek, italský legionář, se narodil dne 29.října 1898 ve Smidarech. Bydlil u svých rodičů v čísle 55. Absolvoval tři roky měšťanské školy, vyučil se krejčím. V rakousko-uherské armádě bojoval od 11.května 1916 do 11.října 1916 v hodnosti svobodníka u 11. pěšího pluku v oddělení kulometů. Zajat byl 11.října 1916 u Nová Vas, pracoval v

dolech u Paduly a také pobýval na Sardinii. Do československého vojska vstoupil 12.dubna 1918 do 1.roty. Dne 12.dubna 1918 odejel do válečného pásma v Itálii. 25.října byl povýšen na desátníka. Po návratu dne 1.října 1919 odešel k zemskému četnickému velitelství v Praze a sloužil jako strážmistr četnické stanice v Střelhosticích u Horažďovic, v roce 1933 sloužil v hodnosti štábní rotmistr v Jilemnici.1)

Legionářské potvrzení číslo 1887 ze dne 12.října 1926 znělo na dobu od zařazení 1.října 1917 do 31.prosince 1919.

Osobní číslo 12375/II. spis číslo 723641.

1)Šádek s.48

Oldřich Doležal, italský legionář, se narodil 19.února 1895 v Malých Kosicích (nyní Kosičkách, okres Hradec Králové). Absolvoval reálné gymnasium a působil jako učitel. V době války byl svobodný. Bydlel v Zábědově u Nového Bydžova. V rakousko-uherské armádě byl v době od 15.listopadu 1915 do 15.listopadu 1916 jako jednoroční dobrovolník, v době vypuknutí války měl hodnost pěšák. V týlu pracoval 8 měsíců a v zákopech bojoval 23 měsíců. Do zajetí upadl u Lassa 17.června 1918 v hodnosti poručíka. Do československého vojska nastoupil 18.července 1918 ze zajateckého tábora Badia di Sulmona k záložní rotě ve Folignu jako podporučík. Dne 3.srpna 1918 byl dán k dispozici 6. československé divisi ve válečném pásmu a 7.srpna je zařazen k 31.střeleckému pluku, 9. rotě, 30.září je potvrzen v hodnosti poručíka a 25.prosince 1918 se vrátil do vlasti 32. transportem. Dne 28.února 1919 obdržel hodnost nadporučíka, 11.září 1919 je propuštěn z činné služby a nakonec 15.září demobilisován.

V září 1919 se léčil v nemocnici 31. pluku v Brně.

V legiích mu byla započítaná doba 13 měsíců, 23 dnů.

Pan učitel Doležal zemřel v úterý 2.prosince 1969 ve věku 74 let a rozloučení se konalo v obřadní síni v Pardubicích 8.prosince 1962. /SOKA Hradec Králové - varia Smidary - parte/

Osobní číslo 12329/II. spis číslo 72587.

Josef Doubravský, ruský legionář, se narodil 1.listopadu 1894 ve Smidarech. Absolvoval 6 tříd obecné školy, 1 ročník měšťanské školy a pokračovací školu. Ovládal němčinu a ruštinu. Povoláním byl pekař. Jako mnoho legionářů byl členem Sokola. V rakousko-uherské armádě sloužil u 11. zeměbraneckého pěšího pluku, ke kterému nastoupil v roce 1915 v Jičíně a s ním bojoval až do 1.listopadu 1915, kdy upadl do zajetí. Naposledy pobýval v zajetí v Kijevě.

Do československého vojska se přihlásil 9.října 1917 a zařazen byl již následujícího dne do záložního praporu, který byl 16.října přetvořen na 1.záložní pluk a s tím odešel na doplnění 2. střeleckého pluku Jiřího z Poděbrad. Dne 27.října 1917 byl začíslen do seznamu 2. střel. pluku a přidělen k oddělení strojních pušek Maxim. Dne 19.července dočasně přidělen k dělostřelectvu a 26.září 1918 přeložen k 5.baterii 1.dělostřelecké brigády. V únoru 1919 povýšen na střelmistra, v této době byla též provedena reorganizace a 1. dělostřelecká brigáda se zrušila, 1., 2., 3. a 4. lehká baterie utvořila 1.pluk lehkého dělostřelectva.

Pan Doubravský se zúčastnil bojů u Čeljabinska, Kurganu, Marjanovky, Tjumeni, Jekatěrinburku, Nevjansku, Tagilu.

Po návratu do vlasti odešel do Smidar číslo 161.

Josef Doubravský, pekařský dělník ze Smidar č.51, manžel Marty rozené Fligrové zemřel 30.prosince 1935. Pohřben byl 2.ledna 1936 ve Smidarech. Shodou okolností mu vystavil úmrtní list další ze smidarských legionářů MUDr. Miloš Motejl.

Osobní číslo 12611. spis číslo 726504.

Pokračování příště.

Hasičstvo v obvodu působnosti Obecního úřadu Smidary, zabezpečení požární ochrany.

V současné době Obecní úřad ve Smidarech kromě obce Smidary spravuje ještě další čtyři obce: jsou to Červeněves, Chotělice, Křičov a Loučná Hora. Ve všech těchto obcích působí, anebo působily dobrovolné sbory hasičů.

Nejstarším sborem je sbor Smidarský, který byl založen již v roce 1874. O 18 let později, tedy v roce 1892 vznikly hasičské sbory v Červeněvsi a Loučné Hoře. V roce 1898 byl založen hasičský sbor v Chotělicích. Nejmladším sborem je sbor v Křičově, který vznikl v roce 1910.

K dnešnímu dni jsou činné již jen tři sbory dobrovolných hasičů. Jsou to Smidary, Chotělice a Loučná Hora. Všechny tyto sbory jsou také zařazeny do Okrsku č.19 - Smidary, kde jsou dále ještě sbory z Ohnišťan a Šaplavy.

V roce 1996 ukončil svoji činnost hasičský sbor v Červeněvsi a v letošním roce to bylo v Křičově. Je velká škoda zániku těchto sborů. Z Červeněvse již byla technika přemístěna do Chotělic, v Křičově zatím, vzhledem ke krátkosti doby ukončení činnosti, zůstala.

Za toto dlouhé období prošlo hasičské hnutí a činnost mnohými a hlubokými změnami a to jak legislativními, technickými tak i metodickými a organizačními. Ale za každých okolností to byla dobrovolná práce mnoha, dnes již neznámých členů a funkcionářů pro spoluobčany, zejména při ochraně jejich majetku, úzce spjatá se spoluprací s obecními samosprávami. Každá spolková činnost je závislá na množství a kvalitě především funkcionářského sboru, ale také na aktivní podpoře a práci celé široké členské základny.

V roce 1975, v sobotu dne 7. června byl uspořádán v rámci oslav 100.výročí založení požární ochrany ve Smidarech I. celookresní sraz požárníků. Byla to akce, která byla vysoko hodnocena, pak teprve docházelo k masivnějším oslavám výročí vzniku jednotlivých sborů v okrese Hradec Králové.

Letos 7.září vzpomínal Sbor dobrovolných hasičů v Loučné Hoře již 110. výročí svého vzniku. Uspořádal velmi pěknou soutěž družstev v požárním útoku a běhu na 100 m s překážkami. Nescházelo ani dobré občerstvení a tak všichni, kteří se této oslavy zúčastnili mohli být spokojeni. Soutěžícím i divákům přálo i počasí.

V druhé polovině roku 2003 uspořádá vzpomínkovou soutěž sbor v Chotělicích, který vzpomene již 105. výročí.

Hasičská činnost byla vždy činností specifickou, prací, která byla zaměřena na pomoc druhému.

Tak tomu zůstalo i do dnešní doby, kdy zejména po změně legislativy a územního uspořádání dochází ke změně v činnosti jednotek. Jsou vytvořeny tzv. kategorie jednotek podle zařazení do plošného pokrytí území.

Na prvním místě jsou jednotky Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje, které zabezpečují výjezd do 2 minut s územní působností zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace. Nejbližší jednotka HZS se nachází v Novém Bydžově. Jsou to jednotky s profesionálními pracovníky.

Jednotka Sboru dobrovolných hasičů ve Smidarech je zařazena do kategorie JPO III. Je to jednotka sboru dobrovolných hasičů obce se členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně, zabezpečující výjezd do 10 minut od nahlášení, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace. Jedná se o jednotku, která vyjíždí i mimo působnost a územní obvod Obecního úřadu Smidary. Ostatní sbory jsou nezařazeny do plošného pokrytí a působí jako místní.

V jednotce JPO III je základní početní stav členů 19, a protože sbor ve Smidarech nemá tolik členů, kteří by tuto činnost mohli zajišťovat, podílejí se na činnosti této jednotky i členové sborů z Chotělic a Loučné Hory.

Jednotka má sídlo v požární zbrojnici ve Smidarech, kde je i dostupná technika, výzbroj a výstroj. Uskutečňuje se zde i výcvik a školení členů. Velitel jednotky, velitelé družstev a strojníci se zúčastňují školení pořádaných Hasičským záchranným sborem. Tato jednotka disponuje i dýchací technikou a proškolenými členy, kteří mohou tuto techniku používat.

Údržba techniky, výstroje a výbroje, nákup výstroje a výbroje, pohonných hmot je zajišťována z rozpočtu Obecního úřadu ve Smidarech, kterému také pomáhá tato jednotka v plnění jeho úkolů na úseku požární ochrany spravovaného území.

Význam a úlohu sborů dobrovolných hasičů silně podtrhuje i skutečnost, že jsou to právě členové těchto sborů, kteří nastupovali a nastupují nejen při likvidaci požárů, ale dnes zejména i k likvidaci technických i jiných havárií, ale i přírodních katastrof jako jsou v poslední době zejména záplavy a povětrí.

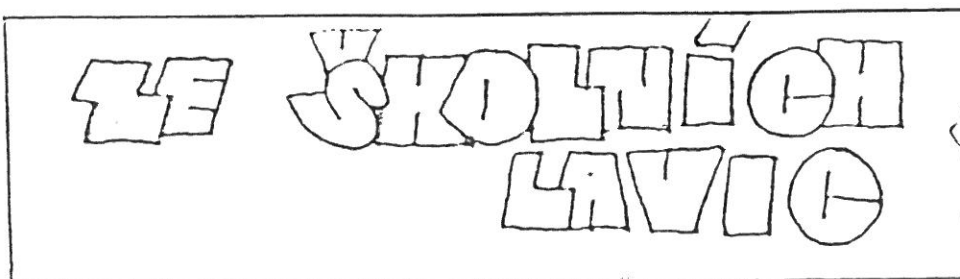
Právě k tomu je potřeba dobře zabezpečená a vycvičená jednotka dobrovolných hasičů, která je schopná nastoupit k jakékoli akci na pomoc ochránit nejen soukromý, ale i společný majetek. Zde je potřeba si uvědomit, že všichni členové, zařazení i nezařazení do výjezdové jednotky plní funkci nezištně, nemá z ní žádné výhody a mnohdy nasazuje svůj život a zdraví jen pro pomoc druhému. Tato činnost si zasluhuje vysoké morální ocenění společnosti.

V neposlední řadě se nedá nevzpomenout ani na jinou činnost těchto sborů. Ať už je to pořádání společenských plesů, zábav či jiné kultury, někdy jsou jedinými, kteří toto udělají. Sběrem starého železa vylepšují nejen svůj finanční rozpočet, ale chrání i životní prostředí, protože mnohdy by toto skončilo někde na nepovoleném místě. Pracují také s mládeží a tak vychovávají nejen své nástupce, ale ochraňují ji před některými negativními vlivy, tím, že se dětem věnují a hasičskou výchovou je zabaví a zaměstná.

Za všechnu odvedenou práci nejen v letošním roce bych chtěl poděkovat nejen funkcionářům a členům všech sborů, ale i celé široké veřejnosti, která je kladně nakloněna hasičské činnosti a podporuje ji i svojí účastí na různých setkáních. Poděkovat bych chtěl i Obecnímu úřadu ve Smidarech za jeho podporu při naplňování tak náročných činností. Věřím, že tomu tak bude i do budoucna a k tomu nám všem přeji hodně úspěchů.

Smidary, prosinec 2002,

Ladislav Hořejšek
starosta Sboru dobrovolných
hasičů ve Smidarech

V letošním školním roce připravila naše škola pro děti tyto kroužky:

Matematický pro 9.třidu - pan uč.Zahradník

Aerobik pro 6.-9.třidu - paní uč.Špinková, pan uč.Kučera

Přírodopisný pro 6.-7. třidu - paní uč.Vinterová

Výtvarný pro 6.-7.třidu - paní uč.Vinterová

Počítače (tři kroužky) pro 6.-9.třidu - pan Bouček

Sportovní pro 1.-5.třidu - paní Křepelová a Blahová

Rybářský pro 4.-9.třidu - pan Fiedler

Českého jazyka pro 8.-9.třidu - paní uč.Špinková

Recitační ro 1.-5.třidu - paní uč.Rejthárková

Nepovinné předměty:

Informatika pro 6.třidu - pan uč.Sameš

Náboženství pro 1.-8.třidu - P.Benko

V letošním školním roce se budou opět žáci 2.-4.třídy účastnit plaveckého výcviku v Hradci Králové v termínu duben - červen 2003. Pro žáky 7.-9. ročníku bude organizován lyžařský kurz ve dnech 5.1.-10.1.03 v Rokytnici nad Jizerou.

Dále budou děti sbírat starý papír, pomerančovou kůru a léčivé byliny. Takto získané pro - středky půjdou do pokladny SRPŠ.

Učitelé a nepedagogičtí pracovníci školy:

Miroslav Drofa - ředitel, D,Z

Helena Vinterová - zást.řed. Z,Vv,Př

Petr Zahradník - vých.poradce, M,Z,Nj

Věra Schnabelová - ved.vych.ŠD, dys.as.

Kateřina Dušková - 1.stupeň - tř.uč.1.třídy (19 žáků)

Jana Rejthárková - 1.stupeň - tř.uč.2.třídy (28 žáků)

Jaroslava Šafková - 1.stupeň - tř.uč.3.třídy (16 žáků)

Miroslav Vávra - 1.stupeň - tř.uč.4.třídy (30 žáků)

Zdeněk Slavík - 1.stupeň - tř.uč.5.třídy (20 žáků)

Lucie Holá - Aj, tř.uč.6.třídy (19 žáků)

Jiří Kučera - Tv,Př,Vv, tř.uč.7.třídy (22 žáků)

Hana Špinková - Čj,Ov, tř.uč.8.třídy (17 žáků)

Pavel Sameš - Ch, Fy, Te,M, tř.uč.9.třídy (16 žáků)

František Strnad - školník

Uklízečky: Jitka Hillebrandová, Pavlína Křepelová, Dana Šefarová, Věra Štajerová.

Malé ohlédnutí za minulým školním rokem

Pěvecké a hudební soutěže:

Soutěž Zlatý slavík ZŠ - školní kolo- 21 žák

Soutěž Novobydžovský slavík - 8 žáků, 3 čestná uznání

Výtvarné soutěže:

Svět očima dětí - 7 žáků

Děti, pozor červená - 8 žáků, 2 čestná uznání

Tělovýchovné soutěže:

Kozojedský pohár - z osmi zúčastněných škol žákyně obsadily 2.místo ve vybíjené, chlapci v kopané skončili na 1.místě

Okrskové kolo v košíkové - 5.místo

Fotbalový turnaj Coca-Cola Cup

Školní kola turnajů v košíkové, stolním tenisu, nohejbalu

Recitační a literární soutěže:

Školní kolo recitační soutěže - 29 žáků

Okrskové kolo recitační soutěže - 11 žáků (4.a 5.místo)

Okresní literární soutěž Svět očima dětí - 1 čestné uznání

Matematické soutěže:

Pythagoriáda - okresní kolo (4.místo)

Matematický Klokán

Dopravní soutěž - Zlatá zebra

Přírodovědná soutěž v poznávání živočichů - okresní kolo

Vystoupení pěveckého kroužku, recitátorů a kroužku aerobiku na různých akcích.

Na prvním snímku odemyká Javorku bělohradský starosta Pavel Šubr. Poté zástupce všech obcí, jimiž řeka protéká, čekal sjezd na "divoké vodě".
Foto: Radmila Šepsová

Druhé otevírání řeky Javorky

Jarní odemykání říčky Javorky se za účasti starostů všech obcí, jimiž protéká, konalo v sobotu v Pecce.

■ JINDRA VÁCHOVÁ

Pecka - S hezkým nápadem přišel vloni starosta Šárovcovy Lhoty Liboslav Kněžáček. Lihořečtí nechali na most přes Javorku připevnit znaky obcí, jimiž protéká, a na malou slavnost jarního odemykání říčky pozvali jejich starosty. Zdá se, že tím byla založena pěkná tradice. Letos se úkolu otevření Javorky ujali Peckovští. Na setkání, které se konalo na místním koupališti, přijeli zástupci Lázní Bělohradu, Šárovcovy Lhoty, Ostroměře, Chomutic, Starých Smrkovic a Smidar, za nimiž se Javorka vlévá do Cidliny. Všechny přítomné nejprve uvítala peckovská sta-

Řeka Javorka se dostala i do dětské literatury. Svatopluk Hmčír popsal v knize Kapsa ohnivého mloka dobrodružné putování za jejími prameny na výpravě tajemně nazvané Akrovaj, což je obráceně Javorka.

rostka Hana Štěrbová, poté se ujal slova její zástupce Jiří Styblík, který se nejen vtipně dotkl naší politické scény, ale hlavně pověděl ledačos zajímavého o Javorce.

Z potůčků řeka

O tom, kde vlastně pramení, se stále diskutuje. Pravděpodobně vzniká z celé řady potůčků, vyvěrajících na svazích nad Peckou. Jeden z nich, pojmenovaný Javorek, vytváří mezi koupalištěm a městečkem četné meandry. Vytváří tak vhodné podmínky pro vzácnou faunu o floru a tato lokalita byla prohlášena za významný krajinný prvek. Javorek, kterému se také říkalo Lá-

zeňský potok, se spojuje v místě bývalého rybníka s potokem Brodek a odtud teče již jako Javorka do Bělé, kde přijímá další přítoky, Zlatnici a Radkyňský potok. Pak již říčka plyne do Lázní Bělohradu a Šárovcovy Lhoty, Mezihořským údolím do Ostroměře, míjí Sobčice a přes Oboru a Chomutice teče do Starých Smrkovic a Smidar, za nimiž se po přibližně třicetkilometrové pouti vlévá do Cidliny.

Po úvodním slově se starostové vydali s velkým klíčem otevřít Javorku. Pak na ně i jejich zástupce čekal sjezd "divoké vody", v níž se potůček změnil přehrazením a

zvýšením břehů. Do kanoe Pařezka nastoupili nejprve hostitelé, starostka Hana Štěrbová se svým zastupcem, kteří jeli pomalu, ale bezpečně. Také ostatní, s větší či menší jistotou, dojeli do cíle bez vykoupaní. Nejzkušenějšími vodáky patrně byli smrkovický starosta Karel Sýkora s partnerkou.

Pro vítěze koupání zdarma

Na start přespolního běhu pak nastoupily děti, vítěz vyhrál permanentku na koupaliště, následovala cílová jízda cykloturistů. K poslechu hrála skupina Fosilie, k dispozici bylo občerstvení. Starostové měli možnost v klidu a neformálně probrat vše, co je těší nebo jim dělá starosti, a také se dohodnout, kdo se ujme otevírání Javorky příští rok. Setkání se pravděpodobně uskuteční v Bělohradě.

Zpráva o činnosti a plánech ZO ČESKÉHO SVAZU CHOVATELŮ SMIDARY

=====

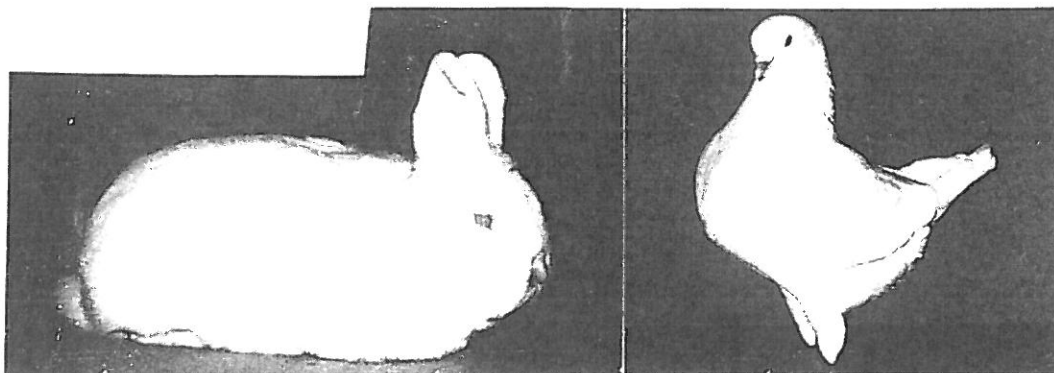
Vážení spoluobčané. Po delším čase k Vám opět přicházím s informacemi o činnosti a plánech ZO ČSCH Smidary. Naše organizace se rozšířila o dva členy na 37 členů celkem. Jsme nejsilnější organizací na Hradecku. Bohužel, všichni členové jsou starší osmnácti let. Tím bychom chtěli apelovat na rodiče a Základní školu ve Smidarech, aby děti učili lepšímu vztahu ke zvířatům. Vždyť v dnešní době plné násilí je cesta k přírodě tou jedinou možnou. Do naší organizace se můžete přihlásit nejen jako chovatelé králíků, drůbeže nebo holubů. Máme i mnoho členů s okrasným ptactvem a akvarijními rybami. Organizujeme i chovatele psů, koček, ovcí, koz, terarijních zvířat aj.

Letos se konala výstava ve dnech 14.-15. září. Počasí se vydařilo, přišlo mnoho návštěvníků, prodáno bylo mnoho zvířat, chovatelských pomůcek, krmení, květin, ovoce i zeleniny. Na výstavě se předváděla i prodávala kosmetika a soustružené výrobky. Letos jsme se opět vrátili k pohoštění v domácím zabíječkovém stylu. Děkujeme tímto všem ženám, které nám pomáhají ač nejsou členkami ZO Smidary.

Příští rok se bude konat 40. jubilejní výstava naší ZO ČSCH. U příležitosti tohoto výročí jsme požádali o pořádání okresní výstavy. Tato nám byla schválena a bude se konat příští rok ve dnech 13.-14. září. Bude vystaveno asi 400 králíků, na 300 ks holubů a 250 ks drůbeže. Samozřejmě jako vždy množství cizokrajného ptactva, akvarijních rybek. Nebude chybět ani expozice ovoce, zeleniny, květin a jiných drobných prodejců. K výstavě ve Smidarech neodmyslitelně patří i bohatá tombola. Letos v ní bylo na 30 ks dospělých kačen, 3 malá prasátka a mnoho drobných cen. Již třetím rokem je v areálu k vidění i ukázková kolekce ovcí v několika plemenech. Doufáme, že se počasí opět vydaří a přijde mnoho návštěvníků a snad mezi nimi budou i budoucí členové Českého svazu chovatelů. Samozřejmě se budeme těšit i na návštěvníky, kteří se přijdou potěšit se zvířaty nebo jen tak prožít pár hezkých chvil mezi dobrými lidmi. Budeme se těšit v září na shledanou a k nastávajícím svátkům vánočním Vám přeji za ZO ČSCH Smidary vše nejlepší.

Předseda ZO ČSCH Smidary

Vít Dostál

ROK 1953

=====

Chceme a přejeme všem, aby byl rokem, v němž poskočíme na cestě k výstavbě naší milé vlasti a přinesl našemu národu vše nejlepší, sílu a odvahu, pevnost a lásku a pevný krok na cestě, kterou jsme šli v roce předešlém. My věříme, že nebudeme zklamáni a že dojdeme vytčeného cíle.

Pěkně se rozjíždí naše JZD. Základna členská se zvětšuje, je chuť k práci a tak není síly, která by mohla zadržet vývoj socialisace naší obce. JZD nachází plné pochopení u MNV a u všech ostatních masových složek našeho města. To je hřivna, kterou jistě nebude hazardováno a první fialky najdou naše družstevníky jistě v plné práci a pilné práci na honech, které jim připravil rok právě minulý. A nejen JZD. Rozjely se i ostatní masové organizace a slibné začátky naplňují občanstvo v důvěře v dobrý další průběh a krásné i zakončení. Leden a celá zima letošní byla přísnější let předcházejících, dosti sněhu a vydržel. Únor bílý - pole sílí. Budeme mít letos úrodný rok a únor i jinak byl měsícem radosti. 10. únor - 75 let prof.Dr.Zdeňka Nejedlého. Krásný věk a krásný člověk se ho dožívá v síle a svěžesti. My učitelé jsme se s ním jako s ministrem školství loučili neradi, ale má místo zodpovědnější a proto mu přejeme plno zdaru do další desítky.

Pak jsme slavili 25.únor - Vítězný únor. Zdařilá schůze občanstva v lokále Radnice. Účast velmi dobrá - referoval s.Doležal. Jak jsme se těšili na březen a už připravovali MDŽ. Ale březen nás všechny zle zarmoutil. Už na samém začátku, zatím co několik slunných půldní vybudilo sněženky s bledulkami, zatím co zvědavé včelky vylétly z úlů, přinesly vlny eteru zlověstnou zprávu z Moskvy. Soudruh J.V.Stalin vážně onemocněl a nejlepší lékařské kapacity střežily jeho zdravotní stav ve dne i v noci. Výron krve do mozku. Nemoc se přes úsilí lékařů zhoršuje, stav se stává kritický a 5.březen 1953 mu přinesl hodinu poslední a to byla strašná ztráta nejen pro SSSR, ale i celý pokrokový svět.

Naši delegaci na pohřbu vedl s.Klement Gottwald a my doma jsme se zúčastnili společné tryzny v Novém Bydžově, kde jsme vyslechli tryznu z Prahy a později u svých přijímačů i průběh pohřbu v Moskvě a celý obřad na Rudém náměstí. President republiky stál čestnou stráž u rakve s.Stalina ve Sloupové síni v Moskvě.

Celý pokrokový svět želí smrti s.J.V.Stalina, největšího bojovníka za světový mír. V den pohřbu 19.března byla uspořádána tryzna v našem městě a to v Sokolovně a od rána až do ukončení smutečního aktu stáli pionýři střední školy a občané města čestnou stráž. Smuteční projev k občanstvu měl s.Josef Jansa, taj.OAV.

8.března byla velmi zdařilá slavnost v lokále Radnice. O výzdobu a kulturní vložku se postaraly smidarské školy, proslov obstarala s.Anna Pádová, uč.národní školy ve Smidarech. Byl to Mezinárodní den žen. S.Vágenknechtová Eliška přečetla potom závazky našich žen, závazky vpravdě hodnotné, poněvadž je to řada dní, které ženy naše odpracují na honech smidarského JZD. Věříme, že jako vždy i tentokráte budou nejen splněny, ale i vysoce překročeny.

21.březen - první jarní den! Přinesl zprávu radostnou. Ve 12 hodin toho dne se sešlo Národní shromáždění a jednohlasně zvolilo dosavadního premiera vlády s.Antonína Zápotockého za presidenta ČSR. Tím vstupuje do "Pražského hradu" druhý president dělník, aby zasedl za psací stůl s.Kl.Gottwalda. Soudruh Antonín Zápotocký byl dlouholetým spolupracovníkem zemřelého presidenta a bude jistě vzorným jeho nástupcem. Je z rodiny revolucionáře Lad.Zápotockého a přináší si na "Hrad" lásku k lidu, bude spravedlivě lidu vládnout. My mu přejeme co nejvíce úspěchu v jeho těžké a krajně zodpovědné práci.

Novým premierem vlády se stává Slovák Viliam Široký, k němuž má celý národ a zvláště Slováci bezměrnou důvěru.

Předsedou Komunistické strany Československé se stal Antonín Novotný, poslanec NS a vzorný člen KSČ a vzorný znalec marx-leninského učení.

A ještě jedna událost v březnu: 24.března byla plenární schůze KSČ města Smidar v sále Radnice. Účast krásná - právě tak výzdoba. O výzdobu se postarala střední škola, o vložku kulturní ČSM. Hodnocení práce provedl s.Josef Jansa a to po všech stránkách, řídil i velmi živou a věcnou diskusi. Celou schůzi poté zhodnotil s.Lemberk z Nového Bydžova, který si odnesl jistě pěkný obrázek a zvolen výbor KSČ a to pětičlenný. Ve výboru jsou: S.Tyrychtr, s.Jansa Jos. a s.Vojtěch Václav. Ženy ve výboru zastupuje s.Vágenknechtová Eliška a s.Červíčková.

Zakončím březen ukázkou budovatelské práce. Předně JZD pokročilo a přistupuje ke svodu dobytka. Výsledky jejich úsilí jsou už pěkně patrné a budou nejlepší propagací JZD.

Za druhé: 22.březen - neděle železného šrotu ve Smidarech. Dobrá příprava, dobrý nástup, dobrý výsledek - v novinách jsme vedeni na 2.místě se 117%. Nutno všem, kdo spolupracovali poděkovat. A bylo nás tentokrát přece trochu.

3.duben: Film pro členy JZD. Byl nejprve promítán v Chotělicích. Účast 30 družstevníků a film byl velmi vhodný a líbil se. Škola zapůjčila promítací stroj a s.učitel Šimon film promítl. Ve Smidarech nedošlo k uskutečnění. Svátky nebyly vhodnou dobou pro potřebnou účast. Právě tak odmítla Lhota Smidarská, Červeněves a Loučná Hora.

10.duben: Schůze AV-NF ve Smidarech. Ustavena "Májová komise", která má na starosti uspořádání oslav, dvojice, výzdobu. Prostě získat občanstvo města a přivést co největší počet osob do Nového Bydžova. Schůzka po stránce informační velmi dobrá.

A nyní stručně o májových událostech v roce 1953. Řeknu krátce: Pracoval dobře májový kolektiv a nevím, která masová organizace by se mohla pohanět. Dvojice splnily své poslání. To dokázala účast na oslavě 1.Máje. Bylo nás ze Smidar hodně přes 400 a zastoupeny všechny vrstvy občanstva. Čtyři ozdobené vozy opouštěly ráno naše město a spěchaly k Bydžovu. Ráno nás probudily tóny trubek a každý spěchal, aby viděl průvod, který svou malebností zval k účasti na oslavě. Mohu poctivě zapsat: Nic nebylo opomenuto, vše splněno. I čas byl na naší straně.

"Den vítězství" - 9.květen: Slavnostní schůze občanstva. Recitace s proslovy: S.Pád a s.Paur. Do diskuse zasáhla řada soudruhů. Zdál se jim tento večer příliš vážný až smutný. Raději by viděli tanec, zpěv a hudbu. Ano - veselost opravdu scházela a byla slabá účast. Pro Smidary - kde je těsně před poutem, nevyzní tento den nikdy plně. Ženy nepřijdou mají plno práce. 8.května položili pionýři věnec na hrob důstojníka RA na místním hřbitově.

10.květen - o pouti: Běh vítězství. Dobře organizován i oběslán. Mizerný čas! K 1.máji byla uzavřena řada velmi hodnotných závazků:

- 1.Výbor žen ve Smidarech: odpracuje 680 hodin na polích JZD ve Smidarech.
- 2.ČSM odpracuje 135 hodin pro JZD - sázení zeleniny, adaptace kravína. Mimo to budou dvojice ČSM vybírat na fond solidarity. Dále budou 3 členové odebírat Mladou frontu /Mádle, Mašinda, Baier/
- 3.SČSP: Šimon a Kynčl navštíví členy JZD a pokusí se získat tyto pro vstup do svazu přátel. Odbočka bude propagovat 2x do roka společnou návštěvu filmu SSSR. Bude uspořádána výstavka sovětské knihy.
- 4.Členové JZD se zavazují zvýšiti výnosy:
Štájer výnos cukrovky o 10%

- Archalous výnos námelu o 10%
Břízek zvýší normu sečení luk na 3 ha /o 1/2 ha/
Jánský se svou skupinou dokončí adaptaci vepřína do 1.máje.
5.Naše školy měly řadu hodnotných závazků:
1.Pomohou JZD ... 500 hodin
2.Zvýší sběr léčivých bylin
3.Pravidelně budou provádět kontrolu mandelinky bramborové.
4.Pomohou při hubení plevelu na pozemcích JZD.

Tak chápaly naše masové organizace své povinnosti, tak uctily svůj velký den "1.Máj". Jsme všichni pevně rozhodnutí provést kontrolu závazků. Budou do písmene splněny.

1.červen 1953. Měnová reforma v ČSR. Ohlášena poprvé v sobotu 30.5. Seznámili nás s průběhem výměny, výměna bude provedena v poměru 5:1 - peníze i zboží. Ovšem to se týkalo jen peněz ve spořitelních státních. Peníze doma se měnily v poměru 50:1, ve Smidarech bylo středisko pro výměnu a to na "Radnici" v úředovnách MNV. Začalo se vyměňovati v pondělí. Výměna skončena ve čtvrtek. Dnes počítáme na haléře, 3 haléře, 5 haléře, 10 haléře, 25 haléře /kovové mince/. Státovky: 1 Kčs, 3 Kčs, 5 Kčs. Bankovky 10 Kčs, 25 Kčs, 50 Kčs a 100 Kčs. To je naše největší státovka.

Začínáme se vžívat do nových poměrů a hlavně šetřiti a pracovati. A to druhé je základ každé měny, tedy i naší. Pro zajímavost poznamenávám, že se v našem středisku /Smidary - Loučná Hora - Červeněves- Sm.Lhota - Chotělice/ vyměnilo peněz asi v hodnotě 12,000.000 Kčs. Nové měny vydáno v hodnotě 360.000 Kčs. Zboží je dost, peněz málo v těchto prvních dnech.

7.červen 1953. "Mezinárodní den dětí" v našem městečku. Nedělní odpoledne patřilo opravdu jen dětem a jejich rodičům. Průvod vyšel z Hradčan a městem prošel až na sokolské cvičiště. Tam se shromáždilo na 300 dětí. Smidarské, Chotělské, Vinarské, Loučnohorské a hrály si, veselily se. Občanů napočítáno 242. SRPŠ obstaralo občerstvení. Program bohatý. Většinu obstaraly školy. Proslov velmi pěkný, dětem přístupný měl s.Šimon. Proslov o významu tohoto dne krásně podtrhl a hlavně: mírové zaměření celé akce.

Práce jarní jak u JZD tak i v soukromém sektoru byly skončeny v agrotechnické lhůtě tj. do 5.června. Dnes je třeba zapršet vydatně a pak po 14.červnu začne u nás senoseč. STS Smidary jsou připraveny a stojí v pohotovosti ve snaze, zdolat tento problém v co nejkratší době. Sena je vcelku málo - sucho.

10.červen: Předseda MNV a s.taj.Bíba s řed.školy byli na KNV v Hradci Králové v záležitosti školy. Návštěva nám řekla dost. Hlavně: chceme-li něco, stále se starat a jezdit, stále a stále i spravedlivou věc prosazovat: Dle výhledového plánu jsme na řadě v r.1955. Nutno se s tím smířiti sice, ale nenechat věc spát. Znova a znova jezdit !

16.červen. Osvětová beseda uspořádala besídku s branci v Sokolovně. Učinkoval sbor vojáků z Loučné Hory a Bradnova kapela ze Skřivan. Účast i přes špatné počasí velmi pěkná. Diskuse živá. Byl to radostný a veselý večer, který naši branci ztrávili ve společnosti svých budoucích kamarádů ve zbrani.

18.červen: Ve Smidarech zavedeny domovní knihy. Účel: kontrola pohybu obyvatelstva. Instruktáž provedena členy SNB v Sokolovně.

Účast občanstva. Domovní knihy začnou fungovat 1.července 1953.

21.-28.června. Mandelinka bramborová zle zatápí našim kulturám. Byla vyhlášena pátrací služba a občanstvo vyzváno k účasti. - Pochopení malé, několik obětavců a to jsou stále titíží. A je vskutku nebezpečí v prodlení. 28.6. objeveno několik hnízd a byly larvy velmi četné! Zničili jsme je. Bude nutno tyto hony důkladně asanovat. Při prohlídce kultur zjišťujeme, že bude letos úroda dobrá a místy velmi dobrá, a že bude nutno řádně organizovati letošní žňové práce, aby vše včas přišlo tam, kam patří. Prostě nutno přesnou organizací zajistiti chléb našim pracujícím. Příroda nás neklamala, my zklamat nesmíme.

1.-8.července. Zastihuje nás v plné práci při organizaci práce, kterou vyžaduje přihlašování /policejní/ občanstva. Provádí se v celé ČSR. V našem městě se této práci ujímá učitelstvo a pracuje plných 7 dní na tomto úseku. Úkol byl splněn a včas. Hned potom se ustavuje žňová komise. Předsedou zvolen s.Drlý Antonín. Ten potom rozděluje práci mezi členy komise. První práce: Propagace. Úkol byl svěřen členům z řad učitelstva, jemuž bylo určeno vyzdobení střediska a vhodné plakáty. Splněno dobře, nebylo nám vytýkáno nic. Hned nato byl vypracován plán žňových prací.

Agrotechnické lhůty byly všude dodržovány. Dnes možno říci: Plánováno dobře a plán byl dodržen přesně. Výtek nebylo. A nová příprava: podzimní práce. I zde byly výsledky velmi pěkné. Čas přál JZD i soukromě hospodařícím rolníkům. Nic nezůstalo na polích. Nebylo ztrát. Tak uplynul srpen.

13.září. Toho dne navštívil naše město ministr spojů Alois Neuman. Vyrůstal v našem městě, prožil mezi zdejšími občany své mládí. Studoval na gymnasiu v Novém Bydžově a rádi jsme jej vítali na hranici katastru Smidar.

25.říjen. "Železná směna" v našem městě. Konstatuji: Akci řídil MNV. Provedlo žactvo a učitelský kolektiv. Propagaci připravila škola. Výsledek: Byl splněn předpis MNV na 117%. Toto bylo dáno navíc našemu průmyslu. Jen aby tyto cenné suroviny přišly včas na místo určení. Dosud se tak nestalo. Věci se povalují na dvoře Radnice, kde neplní své poslání, ale kde překázejí.

7.listopad. Musím nezapomenout "Měsíc přátelství". Toto decenium mělo u nás průběh mimořádně pěkný. Zahájili jsme koncertem hudebníků ROH. Řídil s.J.Píša. Krásné a lidí hodně. Každá organizace se zúčastnila a každá uznala práci MNV - AVNF - SČSP.

To bylo krásných dojmů! Položen věnec na hrob vojáka Sovětské armády. Zástupci masových organizací a školy se účastnili. Děti zazpívaly ruskou píseň a položily věnec. A hned oslava VŘR. Slavnostní projev politického tajemníka s.Jindřicha Zajíčka. Stručný a výstižný projev a kulturní vložka školní mládeže. Vše v rámci "Měsíce přátelství". Návštěva velmi pěkná. Štafeta přátelství a míru. Příprava přinesla ovoce. Průběh hladký. Po technické stránce řídil s.Matějec, uč.stř.školy. Diváků 148.

23.listopad.Narozeniny s.Klementa Gottwalda. Slavnost v Sokolovně. Program obstaraly školy. Náštevka: 89 občanů a 168 dětí, všichni učitelé.

19.prosinec. Narozeniny presidenta republiky s.Antonína Zápotockého. Slavnost v Sokolovně. Slavnostní řečník: řed.školy E.Vágenknechtová. Program obstaraly školy. Občanů 78, žáků 215. V prosinci jsme měli ve Smidarech ještě jednu slavnost. Do našeho města zavítal Děda Mráz. To bylo něco pro naše děti. Sokolovna nabita. Ale co dospělých! To byla opravdu skvělá návštěva a snad největší v tomto roce v Sokolovně.

Zapsal jsem chronologicky všechny důležité události roku. Rok na události bohatý. Potkaly nás zlé chvíle a také radostné. Tak jak v životě jedince. Dodávám, že i kulturní život byl u nás na výši. Řeknu jen stručně:

Besedy a hovory s lidem:	5	/160 úč./
Populární přednášky :	4	/128 úč./
Veřejné projevy s manif.	6	/460 úč./
Vystoupení div.souborů:	2	/350 úč./
Vystoupení hud.souborů:	2	/600 úč./
Představení Krajského obl.divadla:	2	/750 úč./
Představení divad.soub.z jiných krajů:	2	/800 úč./
Krajské loutkové scény:	2	/350 úč./
Představení estrádní :	4	/1000 úč./
Veselice a lidové slavnosti :	6	/1500 úč./
Místní výstavy knih :	2	/180 úč./

To jsem si zaznamenal a má být důkazem kulturního života v našem městě.

Podle kroniky Oldřicha Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

Vítání občánek dne 16.2.2002

13.09.2001 Eva Novotná
Smidary 277
19.10.2001 Michal Tabiš
Smidary 327
31.10.2001 Stanislav Šoltys
Smidary 327
12.12.2001 Michaela Cejnarová
Smidary 170

Nově narození

04.12.2002 Jan Matátko
Smidary 327
07.12.2002 Jakub Šana
Smidary 176

ÚMRTÍ

07.01.2002 Věra Nováková
Smidary 165
15.03.2002 Pavel Vrabec
Loučná Hora 20
06.04.2002 Karel Čapek
Chotělice 41
09.04.2002 Zdeněk Matuna
Smidary 8
13.05.2002 Marie Kynčlová
Smidary 277
16.05.2002 Bohuslav Valášek
Červeněves 79
18.05.2002 Miloslava Kinčlová
Smidary 323
09.06.2002 Marta Pešková
Smidary 14
22.06.2002 Václav Příbyl
Chotělice 147

SNATKY v obřadní síni OÚ Smidary

01.06.02 Ivan Šteier
Smidary
Jaroslava Bažantová
Smidary
22.06.02 Vladimír Tabiš
Slovenská republika
Marta Mňuková
Smidary
22.06.02 Vlastimil Gabriel
Vináry
Marcela Bezvodová
Vináry

Vítání občánek dne 28.9.2002

21.03.2002 Miloslav Příbyl
Chotělice 115
22.03.2002 Filip Stoklas
Červeněves 47
25.04.2002 Tomáš Rygl
Smidary 51
03.07.2002 Simona Záveská
Křičov 40
05.08.2002 Jiří Jandourek
Smidary 91
08.08.2002 Eliška Šteierová
Chotělice 53

07.12.2002 David Zvoník
Smidary 55
14.12.2002 Andrea Šťastná
Červeněves 12
17.12.2002 Renata Horváthová
Loučná Hora 60

07.07.2002 Antonín Šindler
Červeněves 58
16.07.2002 Marie Vlasáková
Smidary 218
26.07.2002 Jiří Bednář
Smidary 48
05.09.2002 Marie Bradnová
Křičov 5
23.09.2002 Jarmila Vaníčková
Chotělice 142
08.10.2002 Lidmila Svobodová
Smidary 188
12.10.2002 Zdeněk Roubal
Chotělice 118
12.11.2002 Miloslav Štěrba
Smidary 132
27.11.2002 Věra Zejdlová
Červeněves 4
09.12.2002 Libuše Štejnarová
Smidary 94

20.07.02 Jiří Vobořil
Loučná Hora
Iveta Draštíková
Loučná Hora
20.07.02 Pavel Šoltys
Ohnišťany
Monika Mlejnková
Ohnišťany
21.09.02 Josef Trejbal
Červeněves
Šárka Janková
Loučná Hora

20.07.02 Jaroslav Fejfar
Libštát
Jitka Ondráčková
Janovice

28.09.02 Zdeněk Vydra
Hradec Králové
Štěpánka Gemsová
Šaplava
16.11.02 Altin Strazimiri
Albánská republika
Iveta Tyrychtrová
Smidary

ZLATÉ SVATBY /50 let/

16.02.2002 Jaroslava a Miroslav Žampovi, Smidary 261
17.02.2002 Marie a Václav Sedláčkovi, Chotělice 105
23.02.2002 Drahomíra a Miroslav Vaňurovi, Smidary 257
15.03.2002 Zdeňka a Bohumil Flígrovi, Smidary 80
29.03.2002 Jaroslava a Karel Jiránkovi, Červeněves 2

BLAHOPŘEJEME

Již tradiční rozloučení dětí s mateřskou školou se konalo dne 24.6.2002 v obřadní síni obecního úřadu. Celou akci fotil pan Dítě a na varhany doprovázela p.Mařasová.

Marie Zavadilová
matrikářka

KŘÍŽOVKA

Metoda endogenního dýchání na Frolově dýchacím trenažéru je výborným ... viz tajenku při zdravotních potížích horních cest dýchacích, plic, pohybového ústrojí a metabolismu.

	Lidský jedinec	Z žádného místa (obecně)	3. díl tajenky		Popravčí	Chemická značka hliníku	Francoouzsky „odpověď“		Nezasévat	Stará početní tabulka	Asiat	Vylousknutí (verš letřevního toku)	Vymřelý hlavonožec
Pravoslavný duchovní				Pohřební hostina				Naivní žena					
								Konat					
Patro ve stodole (nářeč.)				2. díl tajenky									
				Zkr. Univ. Karlovy									
Snoval						Pisálko (u Nerudy)							
						Samotný (v kartách)							
Noviny a časopisy					Malý kůň						OSN (angl. zkr.)		
					Svištění						Skrojek chleba		
Jednání				Oslňovat (knižně)						Hafani			
				Homérův epos						Z toho důvodu			
Způsoblost k vaření									Mezinárodní smlouva				
									Pokládat				
Cizí ženské jméno (Adéla)								Krtek (básn.)				Poušť v Chile	Na žádné místo
								Ořezávat (dřeviny)					
	Strojní zařízení na drcení	Potřeba diskáře					Austral. zvíře						
		Obor působnosti					Rozkoš						
Usrkávat						Sešití látním							
						Roušky							
Anglická řeka					Horské jezero						Atletický klub (zkratka)		
					Předložka						Obléci		
Číslovka (8)				Syntetická látky						Pytlácké nástrahy			
				Cit. žabího zvuku						St. vztaž. zájmeno			
SPZ aut Ústí nad Orlicí			Udílání jména						První muž				
			Název hlásky „L“						Citosl. vrčení				
1. díl tajenky													Pomůcka: Adeline, Tees, réponse, Atakama.
Sbírký map							Cizí směnka						

Jednou z možností jak denně dýchat snížený obsah kyslíku, aniž byste museli do hor, je využívání metody endogenního dýchání na Frolově dýchacím trenažéru TDI - 0, který je v České republice schválený jako zdravotnický prostředek pro profylaxi a léčení horních cest dýchacích, plic, pohybového ústrojí a metabolických chorob. Lze ho využívat i jako

inhalátoru. Jsou sice známe i jiné metody, ale předností Frolova dýchacího trenažéru je jeho jednoduchost, minimální velikost, malá hmotnost, nepotřebuje ke svému chodu el. proud a především jeho pořizovací cena je dostupná pro každého seniora. Ozdravné účinky tohoto patentu byly několik let testovány na mnoha předních klinikách.

Příjemné svátky vánoční.
vše nejlepší v novém roce.
hodně osobních i pracovních úspěchů
Vám přeje

kolektiv pracovníků
Obecního úřadu ve Smidarech

Rozmístění MěÚ Nový Bydžov

Budova Telecom

- podatelna
- dopravní agendy
- evidence
- OP, pasy
- sociální dávky
- školství

Budova radnice

- vedení úřadu
- správa majetku, byty
- finanční
- živnostenský úřad
- stavební úřad
- životní prostředí

Kosmetické studio „Z“

nabízí:

- permanentní make-up obočí, očních linek a kontury rtů,
- zeštíhlující a proticelulitické kúry pomocí zábalu a ultrazvuku,
- kosmetické ošetření pleti pro ženy i muže značkovou kosmetikou,
- poradenství zdarma,
- líčení denní, večerní i svatební.

**Z důvodu rozšíření provozovny přijmeme
šikovné spolupracovnice na živnostenský list:**

- PEDIKÉRKU,
- MANIKÉRKU,
- NEHTOVOU MODELÁŽISTKU.

Informace a objednávky na tel. číslo +420 604 837 694 pí Dvořáčková
Chlumec n. C., Kozelkova 22, I. patro

NEDĚLE 22. PROSINCE V 16.30 HODIN
v kostele sv. Vavřince

PŘEDVÁNOČNÍ KONCERT
dětského pěveckého souboru ZUŠ Nový
Bydžov a sólový zpěv Mgr. Eva Staňková

ÚTERÝ 24. PROSINCE VE 24.00 HODIN
v kostele sv. Vavřince

Slavnostní zpívání
PŮLNOČNÍ MŠE.

Zpívá zdejší Chrámový sbor.